

זמן כניסת ויציאת שבת			
מוצ"ש ר"ת	מוצאי שבת	כניסת השבת	ירושלים
21:05	20:30	19:13	ירושלים
21:03	20:33	19:30	תל אביב
21:07	20:34	19:25	חיפה
21:03	20:30	19:29	ב. שבע

"רב חסד"

דרך ההנהגה העליונה במתן שכר רב עבור כל פעולה קטנה, ולעם שלם עבור אדם אחד

מורנו הגה"ר זמיר כהן שליט"א

וַיָּבֹאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכוּ' וַיֵּשֶׁב הָעָם בְּקִדְשׁ, וַתִּמַּת שָׁם מֵרִים וַתִּקְבְּר שָׁם. וְלֹא הָיָה מַיִם לָעֵדָה וַיִּקְהְלוּ עַל מִשֶׁה וְעַל אֶהֱרֹן. מסמיכות הפסוקים עולה שקיים קשר בין פטירת מרים הנביאה אחות משה ואהרן לחסרון מי שתיה לעם ישראל. ואכן, כותב רש"י על פי התלמוד (תענית ט"א): "מכאן שכל ארבעים שנה היה להם הבאר בזכות מרים". עוד נאמר על מרים במשנה (סוטה א, טו): "במידה שאדם מודד, בה מודדין לו וכו'. שמשון הלך אחר עיניו, לפיכך ניקרו פלישתים את עיניו וכו', וכן לעניין הטובה: מרים המתינה למשה שעה אחת שנאמר וַתִּתְצַב אַחֲתוֹ מִרְחֹק לְדַעְיָה מִה יַעֲשֶׂה לוֹ" (שמות ב, ד), לפיכך נתעכבו לה ישראל שבעה ימים במדבר שנאמר וַתִּסְגַּר מֵרִים מַחוּץ לַמַּחֲנֶה שְׁבַע יָמִים, וְהָעָם לֹא נָסַע עַד הָאֶסְף מֵרִים" (במדבר יב, טו).

והרי הדברים מעוררים פליאה. האם בזכות אדם צדיק אחד יתחולל נס קבוע לעם שלם במשך ארבעים שנה? והאם לא טבעי שאחותו הגדולה של תינוק המונח בתיבה בין קני סוף על שפת היאור וחיייו נתונים בסכנה, תעמוד לראות מה יעלה בגורלו, ואולי יהיה בידה לסייע לו? ובפרט שהתנבאה לפני כן ואמרה: "עתידה אמי שתלד בן שמושיע את ישראל" ורצתה לדעת מה יהא בסוף נבואתה, כמובא בתלמוד שם (סוטה יג"א).

אולם מכאן יש ללמוד את שפע השכר הטוב שהקב"ה מעניק באהבה לעם ישראל בזכות כל צדיק וצדיקה שחיים בכל דור, ואת שפע השכר הטוב שמקבל כל אדם על כל מצוה וכל פעולה טובה שעושה. שהרי "מידה טובה מרובה על מידת פורענות, חמש מאות בכפליים", כמובא במדרש תהלים (מזמור עח).

כאשר מרים עמדה והביטה מרחוק בתיבה שבה מונח אחיה התינוק, אצל הקב"ה מעשה זה לא נחשב כמעשה קטן וטבעי, אלא כמעשה אציל ואמין: לעמוד שם מבלי להתיימשך מאחיה על אף גזירת פרעה "כֹּל הַבֶּן הַיְלֹוֹד הָיְאָרְה תִּשְׁלַכְהוּ" (שמות א, כב). היא שיננה

הג"ר אברהם יוסף שליט"א

שאל את הרב

האם מותר לקחת תרופות קבועות עם מים בבוקר, לפני ברכות השחר?
מותר לכתחילה לשתות מים לפני התפילה, ולכן גם מותר לשתות תה או קפה, ואע"פ שיש בהם מעט סוכר. האיסור לאכול לפני התפילה שייך לגברים

שחייבים בתפילת שחרית, ולא לנשים שמתפללות לפי רצונן, ולכן לנשים מותר גם לאכול. ויש סוברים שאשה חייבת להתפלל, ולכן גם לה אסור לאכול. ואכילה נחשבת גם בשתייה שמזינה, כגון חלב או מיצי פירות.

קיבלתי מרשם לתרופה, אך אין

עליה הכשר. האם מותר לייטול אותה?
כל תרופה או ויטמינים שנצרכים בבליעה, ואין בהם טעם, או אפילו יש בהם טעם והוא מר, מותר לצרוך מהם ללא הכשר, ואפילו בפסח. ותרופות או ויטמינים שיש בהם טעם, מברכים עליהם שהכל, וחייבים בהכשר ככל דברי מאכל.

2 חלק לעולם הבא גלעד שמואל

3 המטע לכספה הרב יצחק פנגר

5 שאלות לימי הקיץ הרב ירון אשכנזי

6 סכרי קודש ע. עידן

8 מכת מדינה דודו כהן

14 להנכיח את הטוב מורן קורס

כנרת

הרב **יצחק פנגר**
הרב **חיים זאיד**
חמישי - שבת | פרשת פנחס
ט"ו-י"ז תמוז 14-16.7

במלון המפואר - **כינור גליל** -
ברכה וחופים נפרד
חדרים מעוצבים
הבטיחו מקומכם!
073-222-1270

קדושים ובתוכם ה' ומדוע תתנשאו על קהל ה". הוא טען לשוויון חברתי, ללא צורך במנהיגותם של משה רבנו ואהרן הכהן, שהרי כולם היו במעמד הר סיני. הוא ניסה למשוך אחריו את העם על ידי המוטו "כולם קדושים". לעומתו, משה רבנו מוסר התורה בא עם מסר הפוך אל העם בשם ה' - "דבר על כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם: **קדושים תהיו**".

יהודי לא זוכה בצורה אוטומטית להיות לקדוש הזוכה לגן עדן וחיי נצח, אלא נדרש להפוך את עצמו לקדוש. זה נעשה רק על ידי עמל, על ידי יציאה מאזור הנוחות ועבודה רוחנית של התקדמות והתקרבות אל הקב"ה באמצעות התורה והמצוות, כפי שנאמר בתורה "למען תזכרו ועשיתם את כל מצוותי והייתם קדשים לאלהיכם". כלומר רק על ידי קיומן של כל המצוות הופכים להיות לקדושים. הרש"ר הירש זצ"ל, מנהיגה הרוחני של יהדות גרמניה שנאבק בתנועה הרפורמית, כתב "כל העדה כולם אינם קדושים כבר עתה. הם 'אנשי קודש' - אנשים בעלי תפקיד קדוש... אך עדיין אינם 'קדושים'. אלא, עליהם לעלות ולהתעלות בלא הרף לקראת ייעודם הקדוש. אל להם להחליף את המציאות בייעוד; אל יראו את עצמם קדושים משום שהוקדשו לייעוד קדוש; אלא ייעודם הקדוש יהיה לנגד עיניהם כמטרה רחוקה של שאיפתם".

"כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא"

המשנה אומרת שכולם זוכים לגן עדן וחיי נצח - האם אפשר להיות רגועים, ולהסתפק בכמה מצוות נוחות ולא יותר? ומהי "ההפתעה" בהמשך אותה משנה?

שאינ להם חלק לעולם הבא" - "שאינ להן חלק בשכר הרוחני הנצחי, שהן יורדין ונדונין לדורי דורות", ומביא את דברי הנביא דניאל שאמר על ימות הגאולה ועת תחיית המתים - "ורבים מישיני אדמת עפר יקיצו" (דניאל י"ב, ב'), ומכאן לומדים שלא כולם יזכו לחיי נצח, שכן אמר הנביא "רבים" ולא "כולם".

הבנת משנה זו בצורה חצויה ושגויה מרגיעה עבור הרוצים להבין כך את צו המצפון, ומאפשרת להם לחיות את חייהם על פי הנוחות אליה התרגלו, ללא תחושת מחויבות לכל הנאמר בתורה, אלא על פי מה שמתאים ונוח להם בלבד. בשבוע שעבר קראנו על מאורע עם מסר לדורות בעניין זה. קורח קינא במינויו של אהרן לכהן הגדול. הוא ניסה להמריד את העם כנגדו בטיעונים שבני העם יאהבו לשמוע וירצו לקבל - "כל העדה כולם

קבלת שבת אומרים בני עדות המזרח את המשנה "כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, שנאמר (ישעיה ס, כ"א) 'ועמך כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ (= ארץ החיים, שהיא העולם הבא), נצר מטעי מעשה ידי להתפאר (= הכוונה היא לעם אשר בחרתי - אתפאר בו כי צדיקים הם)'" (משנה מסכת סנהדרין, פרק י', משנה א').

מכאן הבינו רבים, כי כל יהודי באשר הוא זוכה להגיע בערוב ימיו לגן עדן, עולם רוחני שכולו טוב במחיצתם של צדיקים ואנשים שומרי תורה ומצוות יראי שמים, וכן שתהיה לו שייכות בעולם הנצחי שלאחר עת הגאולה ותחיית המתים. אך המשכה של אותה משנה אומר "ואלו שאינ להם חלק לעולם הבא", ומונה רשימה של עבירות בגינן מאבד היהודי את חלקו לעולם הבא. רבי ישראל ליפשיץ זצ"ל, מחבר פירוש "תפארת ישראל" על המשנה, מבאר על המשך המשנה "ואלו

יונתן הלוי

7

שבע סגולות

תועלת גדולה לנשמה (שער הכוונות דרוש ז').

3. ההסתכלות בציצית היא סגולה לחולה שיתרפא ("אוצר החיים", מנהגי צאנז, בשם החוזה מלובלין).

4. הציצית היא סגולה לזיכרון (החתם סופר, פרשת שלח), ובפרט לזכירת דברי תורה, כפי שאומר הפסוק: "וראיתם אותו וזכרתם את כל מצוותי". לכן קושרים גם חמישה קשרים בחוטי הציצית - כנגד חמישה חומשי תורה.

5. ההסתכלות בציצית מזכה את האדם בראייה של חזון ונבואה (נועם אלימלך, פרשת שלח). והשולחן ערוך כתב: "הזהיר במצוות ציצית, זוכה ורואה פני שכינה".

6. ראיית הציצית מועילה להינצל מעין הרע (החיד"א על פי הילקוט ראובני).

7. ראיית כנף הציצית מועילה להסיר הכעס, שכנף בגימטריא "כעס" (כף החיים, בשם קיצור הש"ה). ובשעה שלובש הציצית, עת רצון הוא להתפלל שינצל מקנאה, שנאה וכעס (קב הישר, פרק כה).

נסיים בדברי החפץ חיים, שכתב בספרו שמירת הלשון (חתימת הספר) "מה נכון לראות הציצית כמה פעמים ביום, ובפרט בעת שעולה איזה מחשבה שאינה טהורה על לבו או כעס, טוב מאוד להסתכל אז בציצית, ואז יפקע היצר".

רוצים להינצל מעין הרע? קבלו סגולה מפתיעה מהחיד"א הקדוש

סגולה מפתיעה ממקורות קדמוניים: ההסתכלות בציצית מועילה לפרנסה, ליראת שמים, לרפואה ולהינצל מכעס, קנאה ושנאה. 10 עובדות שכדאי לדעת

לידיעתך זה לא קשור לכיפה, גם אם עדיין לא זכית לחבוש כיפה, אתה יכול ללכת ברחוב, בבית, בעבודה, עם ציצית. זה לא איזה סט. שמת ציצית אתה מחובר".

ואכן, לבישת ציצית היא מצווה פשוטה מאוד לקיום. ולא רק זה - מלבד עצם המצווה הגדולה שבלבישת ציצית, יש בציצית גם סגולות רבות לכל תחומי החיים. הנה כמה דוגמאות לכך.

1. בשם האר"י הקדוש מובא כי ההסתכלות בציצית מועילה מאוד לפרנסה ("טעמי המנהגים" בשם ה"כתב ישר").

2. ההסתכלות בציצית היא סגולה ליראת שמים, כי אותיות "ראיה" הן אותיות "יראה". ("בית אהרן", פרשת שלח). ובכלל, ההסתכלות בציצית בכל שעה היא

מצוות ציצית היא אחת מן המצוות החשובות בתורה, השקולה כנגד כל המצוות. זוהי אחת מהמצוות שהזמן גרמן (תלויות בזמן), ולכן חלה על גברים בלבד.

כאשר נשאל הרב שטיינמן זצ"ל על ידי הרב יצחק פנגר מה לייעץ לנערים שמתקרבים ליהדות, השיב כי יש 3 מצוות חשובות במיוחד: תפילין, ציצית ושבת. הרב פנגר ציטט את דברי הרב שטיינמן, והוסיף: "מצוות

ציצית היא כמו שכפ"ץ בשביל היהודי. היא בעצם מגינה עלינו מכל דבר רע. לך נשאר רק לקנות ציצית בכל חנות לתשמישי קדושה במינימום כסף, אם עדיין קשה לך שכולם יראו את השינוי - תוכל לשים אותה מתחת לחולצה, לא חייבים שיראו אותה וגם

עורך: דודו כהן • עורכת משנה: דבי רייכמן • עריכה גרפית: שני מויאל • הפצה ולוגיסטיקה: טליה זכריה ואסתר שמיר

בואו להיות חלק מהמהפכה, היו שותפים בהפצה! לקבלת 50 עלונים עד לבית עם שליח. להפצה בבית הכנסת ובסביבתכם הקרובה חייגו 073-2221388

היזכרות
אוצר חיים

מלון
נוף
כנרת
שבת באוירה אחרת

הרב אבנר קוואס הרב שמעון פרץ

חדרים מרווחים

התקשרו << 073-2221270

פרשת מטות | כ"ג - כ"ד תמוז | 22-23.7 • הרצאות מרתקות ומחזקות | פעילויות לילדים

בריכה חצי אולימפית

המקובל הרב יצחק בצרי

שיח יצחק

מדוע לאחר המיתה חלה טומאה על הגוף?

האם "אדם" הוא הגוף או הנשמה, ומדוע נקראים בני ישראל בשם "אדם"?

לאחר יציאת הנשמה מן הגוף, רובצת טומאה על גוף האדם, ואסור לכהנים לנגוע ואף לא להתקרב אל אוהל הנפטר. צריך להבין, מדוע הטומאה מוצאת מקום לנוח בגוף הנפטר?

אמרו חכמינו ז"ל שאין הגוי מטמא בטומאת אוהל, ולמדו זאת מדכתיב "אדם כי ימות באוהל" - אתם קרויים אדם ואין עובדי כוכבים קרויים אדם. אף כאן יש להבין מדוע לאיש היהודי לאחר מותו ישנה טומאה חמורה, ואין לכהנים להיכנס לכל האוהל שהוא נמצא שם, ואילו אצל הגוי אין טומאת אוהל?

הזוהר הקדוש בפרשת בראשית (כ, ב) מבאר את הלימוד מן הפסוק הנזכר, ששם "אדם" - אינו על שם הבשר והגוף הנראים לעין, אלא על שם הנשמה הנמצאת בתוככי האיש היהודי: **הנשמה היא הנקראת "אדם"**, וכמו שכתוב בכל מקום (שמות ל, ל"ב): **"בְּשֵׁר אָדָם"** - כלומר: הבשר הינו מלבוש של הנשמה הנקראת "אדם". לכן רק האיש הישראלי נקרא בשם "אדם", על שם נשמתו הטהורה השוכנת בתוך גופו הגשמי.

ובכן מבאר הזוהר בפרשת ויחי את הטעם לכך שטומאתו של היהודי גדולה לאחר פטירתו, כי בעת הפטירה יוצא מן הגוף כל קדושת קונו, דהיינו הנפש הרוח והנשמה נפרדים מהגוף, ולכך כוחות הסטרא אחרא שורים עליו.

בדרך זו מבאר האור החיים הקדוש (חוקת י"ט, ב') על פי משל לבעל הבית שהיו אצלו שני כלים: אחד מלא דבש, ואחד מלא זבל - ואת שניהם הוא פינה מהחדר. והנה, סביב אותו הכלי שהיה מלא דבש - מיד התקבצו כל הזבובים והרמשים, ולעומתו, סביב אותו הכלי שהיה מלא בזבל - התקבצו הרבה פחות מהם...

כאשר אדם מישראל מת - בצאת הנפש מתרוקן הגוף, ומאחר שכולו מלא קדושה מתוקה ועריבה - מתקבצות סביבו קליפות לאין קץ, שהם כוחות הטומאה המשתוקקים תמיד להידבק בקדושה ולהינות מהדבר הערב. ולכן יטמא באהל, ואפילו אלף בתים מקורים ואחת פתוחה לחברתה - הטומאה תמלא את כל החלל המקורה.

אחדותו של עם ישראל וערכותו זה לזה

בתקופת הגלות, נדרש עם ישראל לא פעם להשיב לשונאיו תשובות ולספק הסברים על משפטים שונים בתלמוד אשר נראים כפוגעניים כלפי שאר האומות. בעת "משפט בייליס", שבו העלילו על היהודי מנדל בייליס שרצח נער גוי כדי להשתמש בדמו למצות בחג הפסח, מאמר חז"ל האמור חזר והדהד בחלל אולם בית המשפט: **"אתם קרויים אדם ואין עובדי כוכבים קרויים אדם"**. שוב ושוב חזרו עליו הקטיגוריים. רבה הראשי של מוסקבה, הרב יעקב מזא"ה, נתן מענה הולם: **"אתם קרויים אדם - פירושו שרק עם ישראל נחשב כ'אדם' אחד. שוו בנפשכם: אם רוסי או צרפתי היה עומד למשפט בעוון רצח, כלום היה כל העם הרוסי או הצרפתי חש את עצמו כאילו הוא יושב על ספסל הנאשמים? וכי היו כל בני עמו יוצאים להגנתו ופועלים לזיכויו? אבל העם היהודי, הלא עיניכם הרואות: יהודי אחד הואשם בעוון רצח - והנה כל העם היהודי יושב על ספסל הנאשמים ומתייצב להגנתו! אכן, אתם קרויים 'אדם' אחד, ואין עובדי כוכבים קרויים 'אדם' - אלא אנשים אנשים..."**

מתוך סדרת הספרים "שיח יצחק". לרכישת ספרי הרב יצחק בצרי היכנסו להידברות שופס או חייגו: 073-222-1250

זה אפשרי

המסע לפסגה

מה מושך אותנו אחורה בדרכנו אל הפסגה?

קבוצה של חיילי חיזבאללה שמעה חייל יוניפי"ל (צבא האו"ם) אומר שחיילי חיזבאללה הם טיפשים.

אחד החיילים מהחיזבאללה ענה לו: "לא נכון, אנחנו לא טיפשים, ואני יכול להוכיח את זה".

חייל יוניפי"ל: "בסדר. כמה זה 2+3?"

אחד מהחיזבאללה ענה: "7".

אחרי שתיקה קצרה, שאר חיילי החיזבאללה אמרו - "תן לו עוד צ'אנס...".

"אוקי, קבלתם צ'אנס נוסף - כמה זה 2+4?"

אחד החיזבאללונים עונה: "6".

אחרי שתיקה קצרה, שאר החיילים החלו לבקש: "תן לו עוד צ'אנס... לפעמים אנשים אחרים מחלישים אותנו, מטילים ספק ביכולות שלנו להשתפר ולהשתנות. אומרים לנו שאנו לא מסוגלים, שזה לא בשבילנו, שכבר הבטחנו כל כך הרבה פעמים. אך פעמים מי שמחליש אותנו זה אנחנו בעצמנו.

דמיינו אדם מטפס על הר, ועל גבו משא כבד... הוא רוצה להגיע לפסגה, אך המשא לא רק מכביד עליו, אלא אף מאיים למשוך אותו אחורנית ולהפיל אותו במורד ההר.

"מי יעלה בהר השם ומי יקום במקום קודשו". גם אנו מטפסים על הר כדי להגיע להצלחה רוחנית או להצלחה גשמית, אך ישנם דברים שמושכים אותנו אחורה, כגון:

א. יצרים חושיים - נגידו אותם כמשהו שגורם לך הרגשה טובה, נעימה. בדרך כלל זה יגיע מאחד מחמשת שערי הגוף - ראייה, שמיעה, ריח, מגע, טעם. ההרגשה הטובה מושכת את האדם לכיוון שלה ולא לכיוון הרצוי, ופעמים שהאדם מתבלבל בין מה שהוא מבין שטוב לו לבין מה ש"גורם" לו להרגיש טוב.

ב. נוגדני רצון - תחושה שעולה מרגשות לא טובים. במצב הזה יש משהו שאתה מתנגד לו, משהו שאתה לא אוהב. לדוגמה - אתה מתחיל לצעוד ומתחיל לרדת גשם - אבל אתה לא אוהב גשם; יש עליות וירידות, ואתה לא אוהב עליות וירידות; יש נהר בדרך, אבל אתה לא אוהב לשחות. ממילא, אתה לא ממשיך בדרך.

כבדות - פיזית או נפשית: עצלות, שינה, חוסר מוטיבציה, דיכאון, כמו כלא. אתה מרגיש שאתה כלוא בתא כאסיר, אין לך כוח לכלום.

חוסר מנוחה - חוסר במנוחת הנפש, דאגות לעתיד או כישלונות עבר, הרגלים ישנים.

ספקות - חוסר יכולת להחליט. האם אני מסוגל? מה יהיה אם...? איך יגיבו אנשים? יותר מידי ספקות שגורמים לאדם להפסיק להתקדם.

הבה נצא יחד בשבועות הבאים למסע אל עבר הפסגה, נלמד כלים שיעזרו לנו להתמודד עם המהמורות בדרך ושיעודדו אותנו להמשיך הלאה, ולא רק לא להישבר - אלא אף להצליח.

מתוך ספרו החדש של הרב יצחק פנגר 'זה אפשרי'. לרכישת היכנסו להידברות שופס או חייגו: 073-222-1250

פ"ת | י"א תמוז

יום ראשון 10.7
בית תרבות 'אולם שרת'
רח' חיים עוזר 25
19:30

יבנה | י"ב תמוז

יום שני 11.7
מתנ"ס 'נאות שדר'
רח' הנשיאים 17
19:30

לפרטים והזמנות:
073-222-1-240
המופע לנשים ונערות בלבד!

מרדכי חיזה
האור שבך

חיים זאיד
אבא! תודה

הרב
הרב

האמנית
הרבנית
שירת & גבאי

לפתוח שערי רצון
ממלכת הילדים
לעולם הילדים

קנה שניים וקבל אחד במתנה

בעל התשובה נזכר שגנב בקבוקים במחיר מבצע - אם כן, על פי איזה מחיר עליו להחזיר את שווי הגניבה?

לפנינו שאלה מעניינת שהגיעה מבעל תשובה, שכה סיפר: לפני מספר חודשים, בהיותי נער רחוק מתורה וממצוות, עמדתי לערוך מסביבה גדולה בהשתתפות חברי ומרעי. נכנסתי לחנות משקאות חדשה כדי לרכוש בקבוקי שתייה חריפה, והבחנתי שהמוכר עומד מחוץ לחנות ומתווכח בלהט עם ספק סחורה.

פחו עלי יצרי, והחלטתי לנצל את המצב... בעוד בעל החנות המשיך בדין ודברים הסוער בחוץ, והסיח דעתו מכל אשר מתרחש בחנות, הכנסתי לתיק שלי 3 בקבוקי וויסקי משובחים מבלי שאף אחד הבחין בי (מלבד בורא עולם), ויצאתי בזריזות מהחנות. ירחם ה'.

באותו ערב, אני וחברי הפוחזים שתינו ונהנינו מהשתייה החריפה. אלא שכעבור מספר חודשים התחלתי להתקרב ליהדות, עד שבס"ד זכיתי לשוב בתשובה שלימה. באחד מימי התשובה, נסעתי לבית הכנסת לאמירת סליחות, וכאשר חלפתי בסמוך לחנות המשקאות, נזכרתי לפתע בגניבתי הנוראה...

הרהרתי בלבי - איך אבקש סליחות ואתוודה לפני בוראי, כאשר עוון הגניבה רובץ על ראשי?

החלטתי לקיים מצוות השבת הגניבה, כפי שציוותה התורה. פניתי אל בעל החנות, וסיפרתי אודות הגניבה שביצעתי בחנותו טרם שבתי בתשובה, ועל רצוני להשיב את סכום הגניבה.

"מחירו של כל בקבוק הוא 100 שקלים", אמר בעל החנות, "חשבון פשוט מעלה שאתה צריך לשלם לי כעת 300 שקלים".

כאן, הגבתי בטענה שהפגיעה את המוכר: "ראה נא, ידידי, את הגניבה ביצעתי בשבוע הפתיחה של חנותך; וזכור לך, מן הסתם, שבאותו שבוע נערך כאן מבצע מיוחד: כל הרוכש שני בקבוקי וויסקי, מאותו הסוג שגנבתי, זוכה לבקבוק שלישי במתנה! חשבון פשוט מעלה אפוא, שעל 3 בקבוקים משלמים רק 200 שקלים, והרי ההלכה היא ש"כל הגזלנים משלמים כשעת הגזילה" (בבא קמא צג ע"ב), וממילא עלי לשלם 200 ולא 300!"

המוכר לא השתכנע מטענתי, וטען כנגדי: "המבצע המיוחד שלנו היה מיועד אך ורק לקונים, לא לגנבים! וממילא עליך לשלם את המחיר האמיתי של כל בקבוק שגנבת, שהוא 100 שקלים, כפי הערך שנמכר תמיד בחנות ובשאר החנויות!". עם מי הדין?

...

היה מקום לטעון, שאכן יש להקל על בעל התשובה ולחייבו במחיר הנמוך של שעת הגניבה, כפי שראינו בגמרא במסכת בבא קמא, ששמין לגנב לקולא, ולכן הגונב אשכול תמרים משלם כשיעור המחיר הזול בו נמכר האשכול בסיטונאות, וכמו כן שובר החבית בזמן בו היתה נמכרת בזול, ישלם כשיעור מחירה בשעת השבירה. אולם, כאשר הצענו את הדברים לפני מו"ר הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א, אמר הרב, שדווקא כאשר קיימים שני מחירי שוק ריאליים ורגילים, אזי אנו אומרים שישלם הגנב את המחיר הזול. אבל מחיר "מבצע" אינו נחשב למחיר שוק רגיל, שעל פיו נקבע את שווי של המוצר בשעת הגניבה.

והדעת נוטה, ש"מבצע" עורך בעל החנות אך ורק ללקוחות (שכונתם לשלם עבור המוצרים, והם עשויים להפוך ללקוחות קבועים בחנות), ולא לכאלו שגונבים את המוצרים. ולכן ישלם הגנב את המחיר הריאלי של כל בקבוק, שהוא 100 ש"ח.

לסיכום: בעל התשובה ישלם לבעל החנות 300 שקלים.

לרכישת ספרי "והערב נא" של הרב ארז חזני
היכנסו להידברות שופס או חייגו: 073-222-1250

לא כועסים על החולה

חולה צריך להרגיש שאוהבים ומקבלים אותו. זו הסביבה שבה מתרחשים תהליכי ריפוי ותיקון

השבת חל יום ההילולא של האדמו"ר מחב"ד, הרבי מליובאוויטש, וזו הזדמנות נהדרת ללמוד לעומק תשובה שכתב להורים, בענין נער בסיכון (אגרות קודש, כרך י', גשי"ז), וזה לשונו: "קשה לבוא בטענות לחולה מפני מה מידת החוסם שלו אינו בסדר, כי הרי בזה הוא עניין המחלה שלו, והעצה היא למצוא תרופה ולהביאו אליו, כיוון שמפני החוסם אינו יכול לצאת מד' אמות שלו, ואח"כ לחפש עצות ודרכים המתאימים למצב החולה שתבוא התרופה בפנימיות, ותפעול פעולתה. ומוכן, שכן הוא גם כשאחד מבני ישראל החוסם של נפש האלקית שלו נחלף בחמימות דלעומת זה, ובשעת מעשה אי אפשר לטעון עמו, וכמאמר חז"ל (סוטה ג'): 'אין אדם חוטא, אלא אם כן נכנס בו רוח שטות', ובמילא אינו כלי לקבלת הוכחה שכלית, אלא העצה היא למצוא תרופה המתאמת לפניו".

הרבי כותב כאן שזה לא מציאותי לבוא בטענות לחולה על כך שהוא חולה. וזה גם לא מציאותי לצפות ממנו שימצא לבד תרופה. הוא חולה, והוא זקוק לעזרתנו, שנמצא תרופה מתאימה, ושנביא אותה אליו. וכך בדיוק בנער מבולבל, זה גם סוג של מחלה, שהנפש האלוקית יצאה לנבצרות וזמנית, ורוח שטות נכנסה לה במקום. טענות ושכנועיים שכליים לא יכולים לעבוד. לא מדובר ביצר-הרע, אלא בסוג של חולי, ולכן אין מה לקחת ללב ולחפש אשמים, אלא צריך פשוט למצוא תרופה. ומהי התרופה? ממשך הרבי וכותב: ובהתחשב שאחת מתוצאות מחלתו שאיננו יוצא מד' אמות של המלך זקן וכסיל, הרי אין ברייה אחרת מפני אהבת ישראל, אלא, להכניס התרופה לרשות הנ"ל, ולחפש עצה שתיכנס בפנימיות החולה, ואז בודאי תפעול פעולתה, כי אם 'מעט אור דוחה הרבה חושך', על אחת כמה וכמה הרבה אור... מובן שאחרי כל הנ"ל הנה המקבלים של החולה הרחמנות עליהם גדולה עד למאוד, אבל לא יוושעו על ידי שיניחו את המשפיע שלהם במצבו ההווה... עכ"ל.

כאן הרבי מתבסס על דברי התניא בפרק ל"ב, שתוכחות לא מועילות במצבים כאלו, והדבר היחיד שמועיל זה עבותות אהבה. חולה כזה צריך להרגיש שאוהבים ומקבלים אותו. זו הסביבה שבה מתרחשים תהליכי ריפוי ותיקון. וגם אם זה נראה זניח ולא משמעותי, 'מעט מן האור דוחה הרבה מן החושך', ואסור להתיאש מאף יהודי. רק לא כדאי להסתכל על הילד כ"פריקט שיקום שכונות", ולצפות לתוצאות מיידיות, אלא צריך לאהוב אותו כמו שהוא, וזה האקלים שיתחיל את תהליכי הריפוי והתיקון. ידוע שכך הורה וכך נהג הרבי, ויש עשרות סיפורים שממחישים זאת. הרבי מחב"ד אינו לבד. דברים דומים מובאים גם בשם גדולי ישראל רבים, מהדורות הקודמים וגם בהווה. התוכחות, הדחייה והייאוש לא יגרמו לנערים המבולבלים האלו לעצור ולעשות חשבון נפש נוקב. אבל יש מהלך אחר, שכן יכול להתחיל דינמיקה של שינוי. הרבי קורא לו: "אהבת ישראל". אבל המילה "אהבה" מדי כללית ועמומה בעיני. אנחנו ההורים ודאי אוהבים את הילדים, אבל הם לא מרגישים את האהבה, אלא רואים אותה כ"חפירה" וחוסר אמון. זאת העבודה המוטלת עלינו: לתת אהבה בכלים שהילדים יבינו, כי רק אהבה כזו תייצר אקלים של ריפוי ותיקון.

הורים מעידים: "הצלח את הנוער/ה שלנו ואת הקשר בינינו, הבית שלנו עובר מהפך לטובה!". רוצים גם? הצטרפו לקהילת ההורים לנוער מתמודד עם הרב דן טיומקין, ותשתתפו במפגש זום שבועי, כולל קבוצת ווטסאפ ובנוסים נוספים. לפרטים פנו campus@htv.co.il

תורה אחת אלפי שיעורים

ניתן להזמין כנס באזור מגורכם גם תרוויחו שיעור תורה וגם זיכוי הרבים! שריינו תאריך! 073-222-1-280

רבינו ז' תמוז
הרב שניר לוי
הרב מרדכי לוי
מרכז חרני' למען שמו באהבה רח' הגבורה 9
קריית גת 06.07 20:00

רבינו ז' תמוז
הרה"צ זמיר יצחק רפאל
המקובל הרב-הרב כהן בצרי אחוין
בי"כ 'שיח מיכאל' רח' ששת הימים 22 (פנית רח' יהודית)
חדרה 06.07 19:30

רבינו ז' תמוז
הרה"צ זמיר יצחק רפאל
המקובל הרב-הרב כהן בצרי אחוין
בי"כ 'ע"ש רבנו עובדיה יוסף זצוק"ל רח' שפטמן 28
ירושלים 03.07 19:45

שאלות מצויות לימי הקיץ

ציצית אחרי בריכה, וברכות על אוכל במהלך טיול

גרעינים ובוטנים, או סוכריה שנותן בפיו, או ללגום מן המשקה בדרך הילוכו (הליכות עולם חלק ב' עמ' א').
הנוסע במכונית ובירך על דבר מאכל, ויצא לטייל ושב אל המכונית, האם צריך לברך שוב על אכילתו?
אף אם התחיל לאכול במכונית כשהיא נוסעת ועצר ויצא ממנה לחוץ, אפילו אינו רואה מקומו (המכונית) אינו חוזר ומברך (שר"ת בצל החכמה חלק ו' סימן ע"ב). וכן אם התחיל לאכול מחוץ למכונית, יכול להמשיך ולאכול במכונית, והוא הדין להיפך (שר"ת אור לציון חלק ב' פרק י"ב הלכה ט"ו).

מתפללים מנחה על אם הדרך - האם מותר, או שצריך להקפיד על מקום ראוי לתפילה?

לכתחילה לא יתפלל במקום פתוח, כמו בשדה או ברחוב, משום שכאשר מתפלל במקום צנוע יש עליו יותר אימת המלך (שולחן ערוך סימן צ' סעיף ה'). ועוברי דרכים רשאים להתפלל במקום פתוח. ומכל מקום אם יש במקום אילנות וכדומה עדיף לעמוד ביניהם בשעת התפלה. ואם המקום מגודר, אף שאינו מקורה, מותר להתפלל בו לכתחילה, משום שיש במקום זה יישוב הדעת ואימת מלך (משנה ברורה סימן צ' סעיף קטן י"א וי"ב).

הידברות וקו ההלכה בשירות ללא תשלום, למענכם.
כלל שאלה בהלכה, חייגו עכשיו 073-3333-300

אלא אם כן שהה זמן רב יותר משעתיים (הליכות שלמה פרק ג' אות ג').

אני יוצא עם חברים לטיול, ובמשך הטיול אוכלים פיצוחים או סוכריות ושאר ממתקים. מתי חייבים לברך שוב על מה שאוכלים או שותים?

בשולחן ערוך (סימן קע"ח סעיף ד) מבואר שהולכי דרכים ההולכים ממקום למקום, כיוון שלא קבעו מקום לאכילתם, מותרים להמשיך באכילתם אף אם יצאו ממקום למקום (הלכה ברורה שם אות ט"ז), ואפילו אם אינו רואה עתה את המקום שהיה בו בשעה שבירך על המאכל. ורשאי לעשות כך אף לכתחילה, לברך ביציאתו לדרך ולאכול ולשתות כאוות נפשו לאורך כל הדרך ללא ברכה (משנה ברורה שם סעיף קטן מ"ב). ואינו צריך לחזור ולברך עד שנכנס למקום חפצו. ולכן מותר למהלך בדרך לברך ולאכול תוך כדי הילוכו מיני קטניות כגון

אנו גרים באזור המרכז, וממש חם ולוהט במשך היום. מצוות ציצית קשה עלי מאוד בימים אלו, האם יש מקום להקל בזה, להסיר את הציצית כשחם לי מאוד?

אף בזמן שקשה ללכת בטלית קטן כגון כשיש חום רב, יש להשתדל שלא להסיר הטלית קטן. אמנם מי שמצטער הרבה יכול להסיר את הציצית, ואין איסור בזה (שר"ת אז נדברו חלק ב' סימן נ"ה, ובספר אשרי האיש פרק ב' אות ג').

אדם הרוחץ בים, האם צריך לברך על הציצית כשעולה מן הים או בריכה וכדומה?

הפושט הטלית קטן בעודו בים, בבריכה וכדומה, לספרדים על פי מנהג ירושלים אין לברך על הטלית קטן (הליכות עולם חלק א' עמ' א'). ויש מהספרדים המחמירים לברך אם עברה חצי שעה מזמן שפשט את הטלית-קטן (בן איש חי פרשת בראשית אות י', שר"ת אור לציון חלק ב' פרק מ"ד אות ז'). ומנהג האשכנזים לא לברך,

הרב יעקב מעברי
מעבר למכורסם

ה. "... והעל אתם הר הקר" (כ"ה). האם אלעזר היה ראוי להיות כהן גדול? וכיצד הדבר רמז בפסוק? במילים "הר הקר" רמז ה' למשה שאלעזר הוא כמו הר קטן שעומד על הר גדול (אהרון אביו), כלומר שבאמת אלעזר לא היה ראוי מעצמו לגדולת אהרון, אלא רק בזכות אהרון, ה' קרבו, רוממו ונשאו (כתב סופר על התורה).

ו. "וישלח ה' בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם וימת עם רב מישראל" (כ"א, י). מדוע העם נענשו דווקא בנחשים?
מידה כנגד מידה. הם עשו כמעשה הנחש שדיבר לשון הרע, ולכן נענשו שנשלחו אליהם דווקא נחשים (פירוש רבנו אפרים על התורה).

ז. "אז ישיר ישראל את השינה הזאת עלי באר ענו לה" (כ"א, יז). מדוע כאן משה לא שר עם ישראל, כמו ששר איתם בשירת הים (שמות ט"ו, א')?
מפני שמשה נענש על המים שלא באו על ידי דיבורו (מלבי"ם), ואין אדם שר על מי שקייב אותו מיתה (במדבר רבה פרשה י"ט סימן כ"ז).

לרכישת ספרי 'מעבר למפורסם' היכנסו להידברות שופס או חייגו: 073-222-1250

דברים ש(אולי) לא ידעתם על פרשת חקת

מגוון שאלות ותשובות מרתקות מפרשת השבוע - חקת

מים. לכן משה ואהרון הלכו רחוק יותר, כדי למצוא את הסלע המדויק (מעם לויעז).

ג. "ויקם משה את ידו ויך את הסלע במטהו פעמים ויצאו מים רבים ויחשת העדה ובעיניהם" (כ', י"א). מה היה קורה אילו משה לא היה מכה את הסלע?

לא היו מחלוקות וספקות בתורה, וכל הנלמד היה ברור לנו (מדרש תלפיות ענף הכאת סלע).

ד. "ויאסף אהרן אל עמיו פי לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר מריתם את פי למי מריבה" (כ', כ"ד). מדוע אהרן נענש? הרי הוא לא היכה את הסלע (כ', כ"א)?

כיוון שהוא לא הוכיח את משה על שעשה זאת (קול יהודה עמ' ר"ט).

א. "ויש אשר יהיה הענן ימים מספר על המשכן על פי ה' יחנו ועל פי ה' ישענו" (י"ט, כ'). בזכות מי בא הענן?

בזכות שרה אמנו, שהיה מסופי תיבות של המילים: "ויש אשר יהיה" יוצאת המילה שרה, המעידה על כך שבזכות שרה היה הענן, כיוון שהענן היה קשור על אוהל שרה (ספר הרמזים לרבנו יואל).

ב. "ויקהלו משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר להם שמעו נא המרים המן הסלע הזה נוציא לכם מים" (כ', י). מדוע משה ואהרון אספו את כל הקהל אל הסלע? כיוון שמשה רצה לדבר אל הסלע, אך הוא לא מצא אותו - משום שהוא התערב בין סלעים אחרים, ולפי שהוא לא היה אותו הסלע המבוקש - הוא לא הוציא

קבלי למייל בכתובת: <https://lp.vp4.me/kg9j>
או שלחי את המילה 'נשים' בהודעת ווטסאפ למספר 052-9551592
או סרקי את הקוד להצטרפות

הנה את כבר כאן (לפני כולן):

- תכניות נשיות חדשות
- קטעים קצרים לחיזוק
- שיעורי תורה ואיכותית
- מיטב הנשים המובילות

קבוצת הנשים
הכי עצום שיש

א בא שלי הגיע לארצות הברית לאחר מסע ארוך שלו ושל הוריו מארץ מוצאם. הם נאלצו לברוח. המצב במדינה שלהם התערער, וכבר לא היה בטוח ליהודים לשהות שם. זה היה מסלול לא קל. המקום היציב הראשון אליו הם הצליחו להגיע בשלום היה ארצות הברית. אבא שלי היה בין ילד לנער, כך שקשיי ההתאקלמות שלו היו קלים יחסית, בעיקר בכל הנוגע לשפה. הוא קלט את האנגלית במהירות, והיא השתרשה אצלו היטב. משפחתו היתה יהודית מסורתית - חמה מאוד לכל הקשור למסורת ישראל, אבל לא מעבר. הידע שלהם בהלכה ובהליכות ישראל היה דל יחסית. בארץ המוצא לא היה קהילה או רב חזק שינחו להם את הדרך, לכן המעט והבסיסי שהם ידעו היה יקר להם, והם כיבדו מאוד את המסורת ונשאו בגאון את מוצאם היהודי. בסייעתא דשמיא, בארצות הברית הם זכו לגור בסביבת קהילה אורתודוקסית, וכך התקרבו ולמדו יותר ויותר, עד שנהיו חלק של ממש מהקהילה, ואבא שלי פנה ללמוד בישיבה.

אבי נחשף לראשונה לשפה העברית כאשר פתח לראשונה את הסידור. משם זה המשיך לתנ"ך ולשאר ספרי הקודש. עד אז הוא כלל לא ידע לזהות את שפת העברית, את צורת האותיות, וודאי שלא לקרוא אותה.

וכאן, מלבד הקושי הקיים בלימוד שפה שונה כל כך משפת המקור שלך, היה העניין של התרגום. רוב הסידורים היו מלווים בתרגום. הבעיה היתה שהיות שהעברית נכתבת מימין לשמאל, והשפות הלטיניות, והאנגלית בכללותם, נכתבות משמאל לימין, קשה לתרגם את המילים באופן שכל מילה תוכל לקבל את התרגום שלה.

ברב הסידורים שהיו, העמודים התחלקו לשני צדדים, צד ימין עברית - צד שמאל אנגלית. הוא ראה את הקושי של האנשים, ובעיקר של המבוגרים, ושל אלו שהמפגש שלהם עם השפה התחיל לראשונה, ואז החליט שיבוא יום והוא יקל על המתפללים והלומדים, שגם הם יצליחו להתחבר ולדעת את פירוש המילים.

לאחר הנישואים, אבי הגה פטנט על שמו, בו התרגום, על פי שיטה שהוא המציא, נמצא מתחת לכל מילה באנגלית. הפטנט הזה כבש, ואבי התחיל להדפיס אלפי סידורים, חומשים וכל ספרי קודש עם התרגום הזה. הוא עבד על זה ממש קשה וזכה לראות את המוגמר. יש לו הזמנות רבות מכל

ספרי קודש

ספרי קודש מיוחדים משונעים לארצות הברית. תקלה אחת גוררת תקלה אחרת - אבל גם סייעתא דשמיא וקידוש ה' גדול

העולם, והוא דואג לשלוח ולשווק זאת במשלוחים שונים.

לאבי היו סיפורים רבים על הסייעתא דשמיא והניסים הרבים שליוו את הפרויקט, ובכלל. לדוגמה, מחסן שבו היו מאוחסנים משטחים של ספרים, שנשרף כליל לאחר תקלה בחשמל, מלבד משטחי הספרים שנותרו בשלמותם. האש ממש דילגה מעליהם, זה היה פלא גדול.

כך גם קרה במקרה הבא: אבי היה צריך לשלוח משלוח של ספרים לאמריקה דרך הים. הספרים שונעו אל הנמל, שם הם היו צריכים להיארז על גבי משטחים (רפסודות) ולהיטען על גבי האונייה שתוביל אותם בבטחה אל היעד. כל משטח מוגבל למשקל מסוים, ואין לחרוג ממנו. אם יש חריגה - מעבירים את המשקל העודף למשטח חדש וכן הלאה.

במקרה הזה, לפי המשקל היו צריכים להיות

שלושה משטחים. מסיבה שאינה ברורה, העובד העמיס על המשטח יותר מהמשקל המותר, וכך יצא שבמקום שלושה משטחים יצאו שני משטחים. זה לא היה בסדר בכלל, אך לא היתה אכיפה לכך, וכך העמיסו זאת על האונייה שהפליגה הלאה.

כאשר האונייה הגיעה בשלום אל חופי אמריקה, העובדים בנמל היו צריכים לפרוק אותה. לאחר הפירוק מהאונייה, לכל משטח יש משקל "רשמי", ובהתאם לכך העובד מגיע עם המלגזה המתאימה כדי לשנע את המשטח אל עבר הנקודה הבאה לפני השילוח אל מקום היעד.

העובדים הינם עובדי כפיים, מהאוכלוסייה הפחות חזקה באמריקה. לרוב אלו מהגרים זרים, חסרי השכלה או כאלו שתמורות החיים לא שפרו עליהם. גם הקבוצה שהיתה אחראית על פירוק ושינוע המטענים לא נפטרה מלהחזיק כמה כאלו. אחד מהם היה יוהנס, בן להורים מהגרים שהחיים לא האירו להם ולא לבנם. בנוסף, הוא היה

אנטישמי לא קטן.

את כל המרמור שלו ממצבו, הכעס והתסכול, הוא תלה, איך לא, ביהודים, כותבי הפרוטוקולים. הוא האמין לחלוטין בזה ובכל הבדותות הנבזות והרדודות שנפוצו מאות שנים אחורה, כמו הצורך בדם נוצרי לאפיית מצות וכו'. הוא הושפע מזה כל כך, שכל קונספירציה בעניין שבתה את לבו. את מוחו הוא עדיין לא מצא... לכן, לא היה נדיר לשמע ממנו אמירות כאלו ואחרות בגנות הדת היהודית והיהודים בכלל, בדיחות ועקיצות קטנות, שלא באמת אפשר להניח עליהן את האצבע ולעשות לו: "נו-נו-נו". הוא ניצל זאת היטב, והיה נראה שגם לסובבים אותו המצב די נוח.

באותו היום בו הגיעה האונייה לנמל לפריקה, הוא היה במשמרת. כאשר דברו על שינוע המשטחים שהגיעו מישראל, הוא עיקם את פיו. וכאשר נפלט לאי מי גם מה התכולה שלהם, נפתח דיון על כל הנושא של הדת. ואין כמו יוהנס כדי להראות לעין כל את הבערות הקיימת במוחו. באקט של רגע הוא החליט שהוא את המטען לא משנע, ויהי מה. כולו רצון להתל ולהציק ליהודי מישראל, גם במחיר של השעיה מעבודתו.

בעודו מתלוצץ, אחד העובדים, נכרי בשם אלכס, התערב. חרתה לו מאוד ההתנהגות של יוהנס. הוא היה אדם ערכי, והמעשה הזה היה נבזי בעיניו. הוא החליט שהוא לוקח את הפיקוד, והוא בעצמו ישנע את המשטחים. הוא גייס לעזרתו את אדם, אחד העובדים ששתק כל הזמן, ולא לקח חלק

אמן
על הילדים שלי

את מוזמנת לסדנת חינוך שתתן לך כלים מעשיים להתמודד עם אתגרי היום יום

גני מודיעין שני ה' תמוז 4/7 ביה"כ 'מגן אברהם' רחוב הבן איש חי 5	לוד ראשון ד' תמוז 3/7 ביה"כ 'שערי שלום' רח' הדקל 4 נווה זית
---	---

19:30 | שריינו מקום < 073-2221240
הכנס מיועד לנשים וגברים בהפרדה מלאה

הרב מרדכי לוי • הרב חיים זאיד
הרב אבנר קוואס

נפלאות הבריאה

במדבר

מהם מדבריות, ומדוע הם יבשים

כל כך?

בפרשת חקת מדובר לא מעט על המים שבמדבר – בתחילת הפרשה מכה משה רבנו על סלע ומוציא ממנו מים לשתייה עבור עם ישראל, ובסוף הפרשה מופיעה "שירת הבאר", על בארה של מרים. מדוע חשובים כל כך המים במדבר?

מדבר הוא אזור יבש, צחיח, שיש בו מעט מאוד מים ומשקעים. בניגוד למה שניתן לחשוב, לא כל המדבריות לוחטים וחמים – ישנם גם מדבריות קרים, כמו מדבר גובי שנמצא בצפון סין, או המדברית באנטארקטיקה, בהם תמיד קר מאוד. אולם המדבריות המוכרים לנו ביותר הם אלו החמים. במדבריות שנמצאים באזורים חמים, כמו למשל מדבר סהרה או מדבר נמיב, ישנם הבדלי טמפרטורה קיצוניים בין היום לבין הלילה, כאשר ביום חם מאוד, ובלילה קר מאוד.

רבים מהמדבריות ממוקמים בסמוך לקו המשווה. הסיבה לכך היא שבקו המשווה – השמש תמיד נמצאת ממש מעל לראש, כלומר בקו ישר מעל פני האדמה. לכן אלו אזורים חמים מאוד. האוויר במדבריות אלה מתקרר במהירות וגם נושא איתו אדי מים מהים, ולכן במדבריות אלה יורדים גשמים כבדים – אך לאחר הגשם האוויר נותר יבש מאוד, ושוקע כאוויר חם ויבש.

בתנאים המדבריים קשה מאוד לחיות. לכן ישנם מעט מאוד בעלי חיים וגם מעט מאוד צמחים שחיים במדבר. אלו שכן חיים במדבר, הם צמחים ובעלי חיים בעלי יכולות הישרדות מיוחדות, אשר מתאימות למדבר – כמו יכולת לאגור מזון ומים לטווח ארוך, וכן הלאה.

המדבריות הגדולים ביותר בעולם, וגם המוכרים שבהם, הם מדבר סהרה שבצפון אפריקה ומדבר נמיב שבדרומה, מדבר אטקמה שבאמריקה הדרומית, ועמק המוות שנמצא בארצות הברית. גם בארץ ישראל ישנם מדבריות, כמו אזור הנגב ומדבר יהודה, ובסמוך לארץ ישראל – כמובן מדבר סיני.

החברה הצליחו לפרק את המשטח, ואלכס שהיה חיוור כמו סיד למראה חברו הגונח, מיהר להניע את המלגזה ולהרים את מוטות הפלדה. כולם עצרו את נשימתם כאשר אדם הזיז את רגלו כמו כלום, והתחיל ללכת רגיל כאילו לא קרה דבר.

היתה שתיקה של הלם. אדם לא נפגע כלל! למרות המשטח הכבד יחד עם מוט הפלדה, למרות צרחת הכאב שלו שמילאו את כל החלל. אדם המבוהל, שראה את כל המשקל הזה צונח על רגלו, נכנס להיסטריה, אך מתברר כי למרות הכל הוא יצא ללא שום פגע.

זה היה נס גלוי. היו שם עובדים רבים שנכחו וראו את המקרה, וכמה כאלו שראו ושמעו את ההקנטות של יוהנס. פתאום כולם חוו את יד ההשגחה, והעזרה משמיים שניתנה לכל מי שעזר וסייע בספרי הקודש של היהודים, "ויראו גויים את שם ה' וכל מלכי הארץ את כבודך".

זאת היתה מכת מחץ ליוהנס ולחבר מרעיו.

והאמת, את כל זה לא היה לאבי סיכוי לדעת. רק המייל שהוא קיבל יום למחרת לתיבה האישית, מאחד העובדים שפירט לו את כל הנעשה ואת הנס הגלוי שהתרחש שם, גילה לו את הסיפור.

אבל כל זה איננו שווה בלי הסוף המרגש. אותו עובד הינו יהודי, שמלבד היותו מודע ליהדותו – לא היה לו דבר שקשור ליהדות. באותו היום הוא נכח בכל ההתרחשות. הוא היה רגיל להקנטות של יוהנס ומעולם לא השיב לו דבר. הוא גם לא הרגיש מחובר ולא שייך לעם היהודי. אך באותו היום, הרגש היהודי שבו פרץ החוצה ומילא אותו בגאווה יהודית חמה. הוא היה נרגש כל כך להיות שייך לדבר הקדוש הזה, שהוא שלח לאבי, מלבד כל הסיפור שהתרחש, שאלה, מה הם הספרים הללו.

מאז, הסקרנות שלו לא ידעה שובע, והנשמה היהודית שלו התלהטה וגברה על חוקות הגויים והחומר. היום הוא יהודי גאה, חלק מהקהילה האורתודוקסית בניו יורק, ועושה חיל. תודו, שעל סוף כזה אפילו יוהנס לא היה חולם.

בהיתוליו של יוהנס. הוא היה נראה לאלכס אחד שאפשר לסמוך עליו, ואדם ערכי מספיק כדי לצאת חוצץ ולעשות את מה שמוטל וצריך להיעשות. וכך, לקול צחוקו ומחאתו של יוהנס המופתע, עלה אלכס על המלגזה והתחיל לטפל במשטחים של אבי, כאשר אדם מסייע לו.

אבל היתה בעיה. על המשלוח היה רשום משקל מסוים שלא היה נכון בכלל. בישראל העמיסו מעל למותר, והמשקל חרג לגמרי ממה שיכלה המלגזה לשאת על פי הספר.

כאמור, אלכס, לא ידע זאת כלל, וניסה להרים את המשלוח. הוא נתקל בקושי, אך לא התייחס לכך, הוא חשב שזה עניין לוגיסטי ותו לא. כאשר התחיל להזיז את המשטח ולשנע אותו לעבר הנקודה הבאה, רגע לפני שהניח את המשטח במקומו, פתאום זה קרה.

המשטח הכבד קרס יחד עם זרועות הפלדה של המלגזה. אלכס ננער ממקום המושב מעוצמת הנפילה, אבל כל זה היה קטן לעומת הזעקה מקפיאת הדם של אדם.

אדם, ששהה סמוך למלגזה כדי

לסייע להכניס את המשטח למקום המיועד, היה הקורבן האמיתי של הסיפור.

המשטח, עם זרוע הפלדה של המלגזה, נחת בכל הכוח והעוצמה על רגלו. הוא שאג מכאבים. היה ברור לכולם שבמצב הטוב – הרגל שלו התרסקה, והלוואי שזו תהיה האבחנה. כמה חברה מיהרו להגיע במהירות אל המלגזה, ועזרו לפרק את המשטח כדי שאלכס יוכל להרים את הזרועות. הם ציפו לנורא מכל.

במקרה כזה, בעל המשטחים עלול לשאת בכל הנזק. עילת התביעה תהא עליו, היות שהוא האחראי על המשלוח ועליו מוטלת האחריות לוודא ולדאוג שהכל יהיה נכון וכשורה. זאת אומרת שעכשיו המצב של אבי עלול להיות חמור. זאת עילה משפטית חמורה ותביעה כספית גבוהה מאוד במקרה הטוב. יוהנס, במקום לדאוג לחברו, החל צועק ומקניט בקול את כל משתפי הפעולה. כל האנדרלמוסיה הנוראית הזו ארכה מספר דקות שנדמו כמו נצח.

הוא חשב שזה עניין לוגיסטי ותו לא. כאשר התחיל להזיז את המשטח ולשנע אותו לעבר הנקודה הבאה, רגע לפני שהניח את המשטח במקומו, פתאום זה קרה

מצטרפים להפצת עלון הידברות המבוקש

ונהנים כפול

גם מזכים את הרבים

וגם נהנים ממגוון מתנות

>>

תארו לכם <<

שישישו יתחזק בזכותכם!
בכל פעם שהוא יקיים מצווה כלשהי
היא תיזקק גם לזכותך!

חודש ראשון חינוך!
073-222-1-388

התשלום עבור עלויות ההפקה, הדפוס
והמשלוח < ניתן לשלם חכספי מעשר

הטבת מתנות
למצטרפים
החדשים

"זו מכת מדינה": בחזרה אל הריאיון הנדיר עם הרב אורי זוהר זצ"ל

מה גורם לנוער להתרחק ולמרוד, ומה עושים מול סיטואציות מורכבות כאלה? עיקרי הדברים מתוך ראיון נדיר שקיימנו בערוץ הידברות עם הרב אורי זוהר זצ"ל

יש ביניהם בעלי תשובה, שאומרים 'עזבנו את הכל - מה קרה לבנים שלנו?!'. אני רוצה להגיד להורים האלה, תדעו, ללא שום ספק בעולם, שכל הבנים והבנות האלה, שאתם היום כל כך עומדים מולם בחוסר אונים - יחזרו בתשובה שלמה, יהיו צדיקים, אור גדול יאיר מהנשמות האלה. וזו לא ברכה, אני אומר לכם כעובדה. אתם יודעים למה? כיוון שהם אנוסים. תרחמו עליהם."

הרב דן טיומקין מוסיף: "זה גם התיקון שלנו כהורים. ההורים הם לא הבעיה, אבל הם יכולים להיות הפתרון. כלומר אם ההורים הולכים נגד ועושים דווקא, אז נהיה פיצוץ, ואז יש סיכוי שהם לא יחזרו, כי הם יסתגרו ויעשו דווקא ועוד יותר ימרדו. יש נשמות שחייבות לעבור את המסע הזה. רק שאם נאהב אותם, נקבל אותם, נכיל אותם ונבין שיש להם זכות לעצמי שלהם פה בעולם לבטא את עצמם, ככל שנהאב ונקבל אותם יותר - ככה המסע שלהם יהיה ארוך פחות, עם פחות תחנות בלתי הפיכות."

אז אם הנער בא אל האבא ואומר לו "אבא, תן לי את המפתחות של הרכב בשבת" - התשובה אמורה להיות "בטח, בוא, אני אוהב אותך?". איפה עובר הגבול?

"קודם כל, אם לא יהיו עימותים בבית, הוא לא יבקש מפתחות בשבת. הוא יהיה זהיר מאוד ומכבד. נכד שלי שאל אותי פעם, אני רוצה לרדת לתל אביב, מה אתה אומר, לרדת? אמרתי לו לא. הוא בא אלי ואמר לי שאני דו פרצופי. 'אתה כל הזמן אומר לי שאתה אוהב אותי, לא משנה מה אני עושה, אבל בסוף אומר לי לא ללכת לאן שאני רוצה?'. אמרתי לו 'אני אוהב אותך, בכל מצב. אבל אתה בא אלי לשאול אותי דברים של הלכה או הנהגה, אתה שואל מה אני אומר, אתה חושב שאני אגיד לך לעבור עבירות?!'. ככה הוא מבין שאני רוצה שילך בדרך התורה, אבל אני אוהב אותו בלי קשר למה שהוא עושה."

"עם הילדים האלה, צריך בעיקר סבלנות. היה אדם אחד, עד גיל 40 הוא לא הסתפק בלשנוא את הרבנים, הוא רצה לשבור להם את העצמות. הוא אמר 'מי יתן לי תלמיד חכם ואשכנו כחמור'. כמו כלב לא מספיק לנשוך? לא, הוא רצה כמו חמור, כי כלב רק נושך, חמור שובר את העצמות. והאיש הזה הפך להיות רבי עקיבא, וממנו הגיעה כל כך הרבה מהתורה שלנו היום."

"יש שלושה שותפים באדם - אבא ואמא שלו, והקב"ה. הקב"ה לא יעזוב את הילדים האלה, כי הם הבנים שלו. והם אנוסים. חכה. זה לא התפקיד שלך עכשיו לקדם אותו לקראת משהו. התפקיד שלו זה לתת לו את החיים הטובים ביותר שהוא יכול לקבל כדי לגדול ולצמוח לפי האישיות שלו. כשאתה לוקח ילד כזה ואומר לו 'תראה, עשר בבוקר, עוד לא התפללת', זה כמו שאתה רואה פצוע קשה מרוסק על המדרכה, ואתה אומר לו 'כל בוקר התעמלות בוקר, זה בריא מאוד'. הוא מרוסק על המדרכה! תרים אותו, תן לו קודם כל אפשרות לעמוד ברשות עצמו! אין ספק שמהילדים האלה יאיר אור גדול לעולם כולו. אין בזה ספק בכלל, כי רחמנא - אנוס פטרי, ברחמים שלו הוא לא יוותר עליהם."

מאוחה, פתאום הידרדרו, נפילה, פתאום איזה ניתוק. לא רוצים ללכת למסגרות שבהן הם לומדים, מורדים בהורים, משנים לבוש, עושים כל מיני דברים משונים ביותר, וההורים לא יודעים איך להתמודד עם זה. כשקלטנו שזו תופעה כללית, כתבתי ספרון שנקרא 'אבות על בנים'. הספרון הזה הלך והופץ יותר ויותר, והגיע לאלפים ולרבבות. ואז נפגשנו דן טיומקין ואנוכי, לפני 12-13 שנה, והוא התגייס יחד, והלכנו הוא והרב גיסין והרב שחר, הקימו כאן מקום - 'מענה', שזה ארגון של בעלי תשובה, והרב טיומקין כתב ספר חשוב מאוד, 'בוסר המלאכים'. הספר הזה הוא לא רק השלמה, אלא כל מה שכתבתי בקיצור רב ב'אבות על בנים', והבאתי איזה רעיון מהתורה - הרב טיומקין כתב דברים מכל גדולי ישראל בדורנו, וכתב עצות מעשיות איך לטפל בנושא. זאת הסיבה שאני מתראיין."

כשזה הגיע אליך בפעם הראשונה, כשהנושא הזה לא היה מדובר כל כך, איך התייחסת לזה?

"בהתחלה עשיתי את כל הטעויות האפשריות. מלחמה נגד, צעקות, זרקתי מן הבית, החזרתי הביתה... לא ידעתי איך להתמודד. ואז אני זוכר את הרגע שירד לי האסימון. ברור לי לחלוטין שזו סיעתא מן השמים. ילד אחד משלנו - היום הוא סבא, ב"ה, ומתמודד עם הבן שלו עם אותה בעיה בדיוק."

"נפל לי האסימון בערב פסח. כולם מנקים ומסדרים את הבית, והוא הולך עם החברים שלו... ופתאום קלטתי שהוא אנוס. המילה 'אנוס' ירדה לי ככה מן השמים. כשראיתי את הבן שלי הולך לחברים שלו שחיכו לו למטה, נזכרתי בעצמי. הקב"ה הוא מחנך נפלא. הוא נותן לנו את כל האפשרויות. ופתאום קלטתי שכמו שאני הייתי כפוי ללכת למקומות מופקפקים - ככה הבן שלי כפוי ללכת לחברים שלו."

"יש ירידת הדורות, שזו הנהגה תורנית, הנהגת ה'. כל דור עושה את תפקידו, הנשמות שמתקנות את עצמן עולות, אבל השאריות, אותם חלקי נשמות שלא תוקנו עדיין, יורדות לדור הבא. לכן בהכרח זו ירידת הדורות. כל דור נהיה במצב יותר גרוע, יותר קליפתי, יותר חיצוני מהדור הקודם. תנאים ואמורים אומרים 'אם ראשונים כבני אדם אנחנו כחמורים'. התנאים אומרים את זה על עצמם! וזה מדויק."

"ההורים שמדברים איתנו היום - עומדים נדהמים."

לפני כארבע שנים, במסגרת התוכנית "מסע בין נשמות" בערוץ הידברות, זכיתי לראיין את הרב אורי זוהר זצ"ל, שלא הרבה להתראיין, על הנושא החשוב שעמד על לוח לבו - הנוער הנושר. קטעים מתוך הריאיון, שנערך גם יחד עם הרב דן טיומקין, מובאים כעת לפניכם.

הרב, אתה בדרך כלל לא מתראיין, והפעם הסכמת למה?

"הנושא שעליו אני חושב שצריך לדבר, הוא נושא קריטי, חשוב, בעייתי מאוד - מדובר על מכת מדינה. לא מאות ולא אלפי אלא רבבות משפחות היום חוות את החוויה המשברית של בני נוער, בנים ובנות, שיורדים מהדרך."

אנחנו מדברים על הציבור החרדי דווקא?
"חרדים, דתיים לאומיים, חוזרים בתשובה. יש תנועה עצומה ואדירה של בעלי תשובה שבאים לחסות תחת כנפי השכינה. זה ברור. אני שייך

"אני רוצה להגיד להורים האלה, תדעו, ללא שום ספק בעולם, שכל הבנים והבנות האלה, שאתם היום כל כך עומדים מולם בחוסר אונים - יחזרו בתשובה שלמה"

ללב לאחים, ואנחנו חווים את

הדבר המרנין הזה, המופלא הזה, כבר כמה שנים. זה פלא פלאים. אבל יש גם תופעה שמתוך ציבור חרדי מלידה יש הידרדרות. זו לא תופעה המונית כמו של בעלי התשובה, אין מה להשוות, אבל זה רציני מספיק כדי לטפל. יש גם כל מיני רמות של הידרדרות. אני חוויתי את הנושא הזה על בשרי.

"הבנים שלנו, כמעט כל אחד מהם עשה לנו בית ספר נפרד. אז כיוון שכל אחד מהם העמיד אותנו בניסיון הזה בצורות שונות, היינו צריכים להתמודד עם זה. ואז התחלתי לקבל שאלות מאנשים, בהתחלה בודדים, אחרי זה עשרות, ואז מאות, והסימפטומים היו כמעט זהים, דומים מאוד זה לזה. כולם מדברים על ילדים מצוינים - ילד נפלא, ילדה צדיקה, חכמים, אינטליגנטים - פתאום בגיל 13, לפעמים טיפה יותר מוקדם, לפעמים טיפה יותר

דברים שרואים משם לא רואים מכאן

לא כל דבר שנראה לנו רע - הוא באמת רע. הקב"ה רואה הכל מלמעלה

הבחור הזה נראה היה כאילו הוא הזיווג האמיתי והנכון שלך. אך ריבונו של עולם, יוצר האדם וצופה הדורות מראש, רואה ויודע את מה שאנחנו לא רואים ולא יודעים.

פשוט וברור שהקשר הזה הופסק לטובתך. ראשית, ה' מצווה אותנו לבנות את ביתנו עם שמירת יסודות היהדות - ובעצמך אמרת שהוא לא נהג כך. ניסית לחשוב כמה קשיים וחיוככים נמנעו ממך, בנושאים כמו שבת, כשרות, חינוך ילדים וכו'? וכמה טוב ונעים יהיה לך, בעז"ה, בקשר זוגי עם מכנה משותף רחב? טוב ונכון תעשי אם תבני לך תעודת זהות ברורה יותר. היום את נמצאת במסלול שהוא בין העולמות. לא ממש בעולם הקודש, ולא ממש בעולם החול. את שומרת מצוות - ולא בעלת חזות דתית כלל, דבר שמזמין אליך בחורים ברמה רוחנית נמוכה. כדאי לשדרג במידת הצניעות, כדי שהמראה שלך ישקף את הפנימיות הערכית והטובה שבך, ובכך, בסייעתא דשמיא, תזכי לזיווג הראוי והנכון לך משורש נשמתך בקרוב-בקרוב, לבית יהודי אמיתי עם שומר תורה ומצוות. בהצלחה.

לייעוץ והכוונה מהרב ירון יצחקוב וצוות המחלקה,
חייגו 073-2221230

יובל גולדן המדריך למתחזק

שלפני הברכה הכול שייך לה, ולאחר הברכה ניתנת לאדם רשות ליהנות מן העולם הזה. עד כדי כך שחז"ל אמרו על מי שאינו מברך שהוא גזלן, "כל הנהנה מן העולם הזה בלא ברכה כאילו גזל להקב"ה ונכנסת ישראל" (מסכת ברכות, דף לה, ע"ב).

כמו כן, כל ברכה היא דיבור ישיר עם הקב"ה, והיא יוצרת עוד נקודת מפגש של חיבור בינינו לבנינו. הברכות יוצרות קשר, קרבה עם בורא עולם.

מעלה נוספת שמקבלים באמירת ברכות היא יכולת איפוק שמתפתחת בנפש האדם. כשאדם יודע שלפני שהוא אוכל או שותה, הוא צריך לומר ברכה ולא להתנפל ישר על האוכל, האישיות שלו מקבלת טבע של שליטה באינסטינקטים.

ואם נגלוש לרגע לממד הקבלי, חכמי תורת הסוד מסבירים כי לעיתים ישנה נשמה שלצורך תיקונה מתגלגלת בתוך החי או הצומח. כאשר יהודי מברך לפני האכילה, הוא מתקן את החלק הרוחני שקיים באותו מאכל, ועוזר לה להגיע אל שלמות תיקונה.

האתגר השבועי

בכל יום ברכו על כוס הקפה הראשון של הבוקר את ברכת הנהנין "ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם שהכול נהיה בדברו", וקחו לגימה בהנאה. ולא מבינינו שמוותרים על צריכת קפה - ברכו על המאכל או המשקה הראשון של הבוקר, ברכת הנהנין המתאימה.

זבד הבת, ברכת האבלים, פדיון הבן וכולי וכולי. לאחר 24 שעות, הבן... נפטר לבית עולמו. נווו??? ואיפה התפילות???

הגברת היתה אמורה להיות שבורה ורצוצה, ולהיכנס לדיכאון עמוק. אך באורח פלא, התפילות שהתפללה נסכו בה הרגשה מרוממת ומיוחדת, ביטחון, שלווה ושקט נפשי שמעולם לא היו לה - דבר שהיא עצמה לא הבינה איך קרה. היא תפסה מיד את המסר שהועבר לה מן השמים, חזרה לישראל, החלה לשמור את כל יסודות היהדות - שבת, טהרה, כשרות וכו', נישאה בשנית והפכה להיות אמא ל-8 ילדים מקסימים. היא תמיד נהגה לומר שהיה שווה כל העניין, על מנת להכיר את ה' ולבנות בית יהודי אמיתי.

נחזור לענייננו. דברים שרואים משם לא רואים מכאן. לא כל מה שנראה לנו רע - הוא אכן רע. את חשה פגועה מאוכזבת, כיוון שבמשקפיים שלך -

למחלקת ייעוץ והכוונה מצלצלת אביטל, 29, ומשתפת: "אני אמנם לא נראית דתייה, אך אני שומרת שבת. סדרת פגישות ארוכה שהיתה לי עם בחור שאינו שומר מצוות - במטרה לחתונה - נחתך מצדו ברגע אחד, בצורה מכוערת כל כך. אני מרגישה פגועה, מתוסכלת ומאוכזבת. איך אפשר להכיל את הכאב הזה?"

אביטל, לפני התשובה, שמעי סיפור. גרושה ואמא לבן יחיד, שגרה במקסיקו, נאלצה להתמודד עם המחלה האיומה של בנה. הרופאים ניסו את כל סוגי התרופות והטיפולים הכימותרפיים, אך שום דבר לא הועיל. אחד מהיהודים בקהילה ניגש לגברת, והציע לה להתפלל. הגברת לא ממש הבינה על מה מדבר ואיך עושים זאת. היהודי נתן לה סידור, והראה לה מה כדאי לקרוא. הגברת לקחה את הסידור, וקראה אותו - מכריכה לכריכה, כולל ברכת הגומל, פטר חמו, -

למה צריך לברך על כל דבר?

למה צריך לברך כל כך הרבה ברכות? ומה המטרה של אמירת ברכות?

כמובן לא המטרה של המצווה, אלא רק ערך מוסף שיוצא לנו ממנה.

העצירה הרגעית של אמירת התודה בברכה - כשמתכוונים מהלב ואומרים באמת תודה לה', ולא בצורה רובוטית וטכנית - מוציאה מן האדם את המידה של כפיות הטובה, ובמקומה מטביעה טבע של הכרת הטוב. הברכה על ההנאה מזכירה לנו להכיר בחסדים שהקב"ה עושה עמנו, ומפתחת בנו את המידה של ראיית הטוב וההודיה. וכל זה הוא גם חלק מזיכוי מידות האדם ועבודת התיקון שלו.

מלבד זאת, חז"ל תיקנו את "ברכות הנהנין" על הנאה שיש

לאדם, כמו שנאמר בגמרא "אסור לו לאדם שיהנה מן העולם הזה בלא ברכה" (מסכת ברכות, דף לה, ע"א). הברכה מבטאת את הכרתנו בכך שכל הבריאה כולה שייכת לה', כפי שאמר דוד המלך: "לה' הארץ ומלוואה" (תהילים כ"ד).

ישנו פסוק בתהלים האומר "השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם" (פרק קט"ו), וחז"ל מסבירים

על כל דבר כמעט צריך לברך - לפני שאוכלים ושותים, כשמריחים ריח טוב, כששומעים ברק או רעם, כשרואים מלך מדינה, אחרי שיוצאים מהשירותים, כשעוברים במקום שהיה לנו בו נס, ואפילו כשהולכים לגן החיות ורואים פיל או קוף - מברכים. זה באמת הכרחי לברך כל כך הרבה פעמים במהלך היום?

ה' הוא מושלם מצד עצמו, אינו חסר או זקוק לדבר. הוא לא זקוק ל"מילה טובה" מצידנו. הברכה נועדה עבורנו, ולה כמה וכמה סיבות. על ידי הברכות שאנו מברכים במהלך היממה אנו לומדים להעריך את כל

המתנות שניתנו לנו, לומדים להתבונן ולא לקחת שום דבר מאלינו. אומרים תודה על פרוסת הלחם עם השוקולד, על כוס הקפה, על זה שיש לנו אפשרות ללכת לשירותים והכול מתקתק כמו שצריך, על הריח הנפלא של הרוזמרין. כשעוצרים לרגע ואומרים "תודה", הנפש שלנו מתרגלת להעריך. וכשמעריכים את מה שיש לנו - נהנים יותר מהחיים עצמם. זו

מעל 500 עמדות תפילין כבר מוצבות ברחבי הארץ!

מאות יהודים יניחו תפילין בכותכם!

נשלח אותם לעמדת תפילין בבתי עסק ברחבי הארץ

נשפץ אותם במידת הצורך

אנו נשלח שליחי לאסוף את התפילין ישירות מהבית

יש אצלכם בית תפילין שלא בשימוש?

מסרו אותם למיזם התפילין של ארגון הידברות ותזכו מאות יהודים בהנחת התפילין שלכם מידי חודש!

(לא) תאמין כמה אתה יכול להרוויח בחיוב אחד! << 073-3333-343

"אם לא היינו מגיעים, החייל היה עלול לסיים את חייו"

הם מספקים עזרה ראשונה לא רפואית בדרכים ובשלה תחומים, והכל בהתנדבות מלאה. עווד הרוש נפגש עם מתנדבי ארגון "ידידים"

חמור - המסוק הכי קרוב היה במרחק של 40 דקות טיסה! במצב כזה, אם אנחנו לא היינו מגיעים למקום בצורה כל כך מהירה וכל כך מקצועית, החייל היה עלול לסיים את חייו בשטח."

כל ההוצאות של הפעילות הזו, הכל באמת בהתנדבות?

"כן, כל הציוד שייך לכוננים. אין מקבלי שכר בארגון, אין 'אני אשלם לך ותצא לחילוך', או דברים כאלה. לגמרי הכל בהתנדבות מלאה ומתוך רצון טוב לעזור, ולהציל חיים, במידת האפשר - אף על פי שאנחנו מוגדרים כעזרה ראשונה לא רפואית."

מי מממן לכם את הציוד, את התחזוקה, את הבלאי?

"אני אתחיל טיפה קודם. בשונה מארגונים אחרים, בארגון 'ידידים' יש דגש מאוד משמעותי על בטיחות, ויש הדרכות מקצועיות מאוד, שעולות המון כסף בחוץ, שאנחנו מבצעים לכוננים שלנו. כחלק מאגף הבטיחות יש לנו דרישה גבוהה לציוד תקני. ציוד תקני הוא לא תמיד זול, והוא נהרס לפעמים בחילוצים, ויכולות להיות גם תקלות ברכב ובלאי גבוה. אנחנו הופכים את החסד לתחביב. אנחנו נהנים לצאת ולעשות חסד, ולכל תחביב יש עלויות משלו, שאנחנו סופגים בשמחה."

מי זה אנחנו?

"הכוננים עצמם. הארגון לא מממן ציוד וגם לא תחזוקה של רכבים - אפילו לא דלק."

יש מקום שבו 'ידידים' לא מחלצים?

"יש שלושה מצבים. אחד, 'ידידים' לא מחלצים בשבת. 'ידידים' הוא ארגון דתי, המנכ"ל דתי, הסמנכ"ל דתי, והארגון מתנהל כארגון דתי. אמנם יש לנו מתנדבים מכל גווי הקשת בישראל, יהודים וערבים, דתיים וחילוניים, אבל הארגון הוא ארגון דתי ולכן לא נותן סיוע בשבת. כמו כן בערב שבת, כשעה לפני כניסת שבת המוקד נסגר לבקשות סיוע, כדי שלא נגלוש לשבת. מקום נוסף, או סטיואציה נוספת שארגון 'ידידים' לא מחלץ, זה שטח חקלאי. אני כמפקד יחידה, כל אירוע שאני מקבל אני בודק את המיקום שלו ואת התמונות, לראות שמבקש הסיוע לא נמצא בשטח חקלאי."

ולמה זה?

"בנאדם שנכנס לשטח חקלאי ופגע בפרנסה של אדם אחר באופן מודע - ארגון 'ידידים' לא מסייע לדבר עבירה. הארגון בא לעזור, ולא לסייע לאדם שפגע ברכוש של מישהו אחר בכוונה תחילה. 'מקום נוסף הוא חוף הים. בקו של מטר מקו החוף יש חוק שאסור להיכנס אליו, וגם שם 'ידידים' לא מחלצים, אלא באישור של פקח של רשות הטבע והגנים, או משמר החופים או משטרת ישראל."

כלומר אתם לא נותנים פרס למישהו שעשה עבירה - הלכתית או חוקית.

"נכון. אבל לכל אדם ולכל מצב אחר - אנחנו זמינים תמיד."

קטע מתוך הראיון בסדרת "עווד בדרכים". ניתן למצוא את הראיון המלא באתר הידברות

ארגון 'ידידים' הוקם לפני כ-16 שנה. במשך כמה שנים הוא היה ארגון מוניציפאלי קטן, עד שלקחו אותו המנכ"ל ישראל אלמסי והסמנכ"ל לוי שטרן, והפכו אותו למה שהוא היום. הארגון היום מונה כ-40,000 מתנדבים מכל הארץ - כולם מתנדבים - שיוצאים מדי שבוע למוצע של 8,000 אירועים. בתקופות עמוסות, כמו בשבוע של שלג, המתנדבים יכולים לצאת גם ל-10,000 אירועים בשבוע. פגשתי את אחד המתנדבים המעניינים בארגון, וליוויתי אותו ביום של התנדבות.

"אני אחיה ארד, בן 32, נשוי ואב ל-3, אני מתנדב בארגון 'ידידים' מזה 8 שנים כמפקד יחידת ג'פים. יחידת הג'פים של ארגון 'ידידים' היא בעצם חטיבת

"כל הציוד שייך לכוננים. אין מקבלי שכר בארגון, אין 'אני אשלם לך ותצא לחילוך', או דברים כאלה. לגמרי הכל בהתנדבות מלאה ומתוך רצון טוב לעזור"

"אני זמין לכל קריאה עכשיו?"

"אני זמין כרגע לקריאות. הקריאות של הג'פים יוצאות אלינו בווטסאפ. בגלל שהקריאות של הג'פים הן בעיות עם פוטנציאל לנזק משמעותי, אין שתי קריאות דומות, גם למחולץ וגם למחלץ. אז אני כמפקד יחידה מכיר את הכוננים שלי, מכיר את היכולות שלהם, וכשאני רואה קריאה, ואני רואה כוונן שמבקש לקחת את האירוע, אני יודע אם הא מסוגל לקריאה או לא. אני לא רוצה שיתפתח לנו אירוע קשה יותר.

"ארגון 'ידידים' אמנם מוגדר כעזרה ראשונה לא רפואית, אבל אנחנו נותנים תמיכה וגב לגופי החירום בישראל. יחידת הג'פים היא יחידה חזקה מאוד, שנותנת מענה באיתור נעדרים, לא מעט פעמים בסריקה של תנאי שטח גדולים, לילות שלמים יצא לנו לסרוק בשטח. אנחנו מחזיקים, בנוסף לג'פים, גם רחפנים ייעודיים לסריקות שטחים

גדולות.

"כארגון שנותן מענה לכוחות הביטחון והחירום בישראל, יוצא לנו לא מעט לחלץ ג'פים של הצבא, כשלאחרונה הגיע אלינו אירוע מסוג קצת שונה. התקשר אלי, כמפקד יחידה, כוונן של מד"א, ועדכן אותי שיש באזור שאני גר בו שני חיילים שיצאו לניווט לילי. אחד מהם קיבל מכת קור, היפותרמיה, והוא זקוק לחילוך. יצא חפ"ק צבאי בדרך אליו - והחפ"ק שקע בדרך בבוי... יצא אליו אמבולנס - וגם האמבולנס שקע בדרך בבוי, והחייל במצב מסכן חיים.

"התקשרתי לכוונן שגר באזור, ושלחתי בקבוצה המבצעית את האירוע. תוך 7 דקות הגיעו למקום שני כוננים שלנו, חילצו את האמבולנס ונכנסו עם שני פרמדיקים אל החייל. הגיעו לחייל - הוא היה מעורפל הכרה ועם דופק נמוך. הוציאו אותו עם האמבולנס ושלחו אותו לבית חולים. כשהחייל היה בדרך לבית החולים, הכוננים יצאו לחלץ את החפ"ק הצבאי, שהיה במקום אחר. בשיחת סיכום עם מוקדן מד"א שניהל את האירוע, הבנו עד כמה המצב היה

השטח של הארגון, הארגון מתעסק בסיוע בדרכים ובסיוע אזרחי, ויחידת הג'פים מתמקדת בחילוצי שטח, איתור נעדרים וכל עזרה שבני ישראל זקוקים לה בשטח."

איך הגעת ל'ידידים'?

"נראה לי שלפני כ-9 שנים נתקעתי בדרך. כל מה שהייתי צריך היה בוקסה שהיתה חסרה לי כדי לסדר את האוטו."

מצבן טוב, אם אתה יודע מה חסר...

"מצבי טוב כי אני מבין קצת במכונאות, ובדרך כלל אני מסתדר לבד, אבל הייתי צריך בוקסה מסוימת שלא היתה לי, ובלעדיה לא יכולתי להמשיך לנסוע. זה היה בשעה 10 בלילה, ליד פרדס חנה. דיברתי עם חברים מכונאים, התייעצתי, הבנתי מה אני צריך - אבל לא היה מי שיביא לי. ואז חבר אמר לי - יש ארגון 'ידידים'. קיבלתי את המספר, התקשרתי, ותוך רבע שעה-20 דקות בערך קיבלתי טלפון מבחור מפרדס חנה שאמר לי 'אני בדרך אליך עם סט בוקסות'. הוא הגיע עד אלי, טיפלנו בבעיה והמשכתי הביתה. רבע שעה-20 דקות הוא היה

מחפה לגאולה
מצפה לישועה?

לא מספיק לחכות...
בואי לעשות משהו בשביל זה!
הערב ללא עלות
חיגי עכשיו: 073-222-1-290

הידברות במיזם
לזירוז הגאולה!

מיזם להפצת 1,000 שיעורי תורה, המפרשת חלה והתחזקות לנשים ברחבי הארץ.
בכוח נשים צדקניות נגאלו ישראל
ובכוח עיתוין להגאול

צעדים
לארגון חוג בית

מזמינים כ-20 נשים וכל מי שבא לך!
קובעים תאריך ושעה
מתקשרים להזמין אחת ממיטב הרבניות

ישלח אלייך פרסום בחינם להפצת בוטסאפ
ערב הקורה יקרתי
עם מיטב רבניות/רבניות הידברות ייערך בסיום המיזם לכל המארגנות חוג בית

הרב ראובן זכאים
חידוד בנועם

המדור בחסות

נעם
 בר מים היברידי

שאלה בנועם

יוסף ברכה מקפיד להשלים מאה ברכות בשבת כמה שנאמר בהלכה. כשטייל בגינה הציבורית מצא הדסים, ואיוונה נפשו לברך עליהם, אלא שהסתפק אם מותר בכלל להריח בהם בעודם מחוברים. מה דעתך?

**פתרון החידה
 מכרשת שלח:**

הגם שמתור לחתוך בידו (ולא בסכין) עצי בשמים קשים התלושים מלפני השבת (כי עצים או עשבים רבים הראויים לאכילת בהמה - מותר לחתוך גם בסכין), כל ההיתר הוא דווקא לצורך הרוחה. אך לקטום (=לחתוך) מעצי בשמים תלושים אפילו בידו כדי לחצוץ בו את שיניו - אסור, משום שהוא כעין תיקון כלי (פשוט). וכמו שפסק מרן בסיומן שכ"ב, ד' ובחורע שבת ד' עמ"פ. וצריך להזהר שחיתוך מעץ, אפילו תלוש בסכין או בכל כלי שהוא כדי להכין קיסם - חייבו מן התורה (משכ"ב ע"ס סק"ג).

הגרלה!

בין הפותרים נכונה

יורגל שובר ברשת

תשובות יש לשלוח למייל:
 alon@afkim-water.co.il
 או לפקס: 02-5807576

אסיקים
 טכנולוגיות מים מתוקות

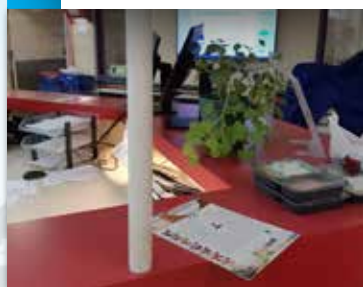
להזמנות:

077-80-37-880

כשיש נועם 2, אין שאלות!

נצפה לאחרונה

אברהם פנחסי מצא את עלון הידברות במחלקת ילדים א' של בית החולים שניידר בפתח תקווה

נתקלחם או הפצתם בעצמכם את עלון הידברות במקום מעניין ולא שגרתי? צלמו ושלחו אלינו ONEG.SHABAT@HTV.CO.IL לזינוי הרבים ולהפצה בעצמכם במקומות מעניינים (מאפיות, חנויות מכולת, מקומות עבודה, מספרות וכל עסק בו יש דלפק ו/או קבלת קהל) חייגו 073-2221388 והברכה בדרך אליכם!

דודו כהן

הטור השבועי

**הסמארטפונים:
 העבודה-זרה של הדור שלנו**

אף פעם לא הבנתי איך בתקופת התנ"ך אנשים התמסרו לפסלים, השקיעו בהם כל כך הרבה, הפכו אותם לדבר מרכזי בחייהם. אבל עכשיו בדור הסמארטפונים, הכל הרבה יותר מובן

יחס. הרבה פעמים האמא פשוט משתיקה אותו עם מסך משלו, רק שייטן לה עוד כמה דקות של בהייה חסרת תוחלת באוסף הפיקסלים המרצדים.

אם הגעתם עד לכאן בטור, כנראה שיש לכם תבונה או סבלנות יתרה. העצה שלי פשוטה: תעיפו את המכשיר הקטן שזולל לכם כל כך הרבה קשב, אנרגיה, זמן וניורונים במח. אם אני, כמנהל מחלקת דיגיטל, הצלחתי להתנתק (לפני קצת פחות מעשור) מהטלפון הנייד הרגיל, תאמינו לי שכל אחד יכול. זו גם דוגמה לילדים, גם אפשרות לשליטה עצמית, גם חיים לפי ההלכה, וגם, וזה הדבר החשוב ביותר - זה רצון השם. אין מצב שהקב"ה רוצה שיהיה לנו בכיס מכשיר כל כך עוצמתי, מבחינת התוכן הגרוע שיכול להופיע בתוכו.

פחות מעשור אחרי שהחלפתי את המכשיר, אני מרוצה כל כך מהבחירה. לא חסר לי כלום. חסכתי לעצמי כל כך הרבה זמן במצטבר. אולי פספסתי פה ושם הבלים ושטויות שממילא הייתי שוכח אחרי חמש דקות (או להפך - היו עלולים להיתקע במוח

למשך תקופה ארוכה), אבל אין ספק שהרווח העצום עולה על ה"הפסד" המדומיין.

אם גם אתם מרגישים שהמכשיר הקטן שולט עליכם במקום שאתם תשלטו עליו; אם הניסיונות להגביל זמן מסך קורסים שוב ושוב; אם המצפון היהודי ממשיך לנקר ולנקר - פשוט קחו יוזמה ותחליפו את המכשיר. לכאורה זו מגבלה - בפועל זה החופש האמיתי. אולי תיפרדו מכמה מאות שקלים ומכמה אפליקציות ממכרות ובעייתיות, אבל בתמורה - תקבלו חיים שפויים בחזרה.

(ואם החלטתם לעשות שינוי, ללכת עם האמת והשפיות ולהחליף לטלפון מסוגן - כתבו אליי למייל dudu@htv.co.il. אולי נביא כאן גם את סיפורכם באחד המדורים הקרובים).

אנושות משתנה אל מול עינינו, ותשמעו, זה פשוט מפחיד. בשנות השמונים חזינו שבשנות ה-2000 הרבובטים יהלכו בינינו ויעשו עבודנו הכל.

אמנם היום קשה לראות ברחוב (או בבית) רובוט טיפוסי שיכין לנו קפה, ישטוף כלים וינקה את הבית אבל בפועל יש מכונת קפה, יש איירובוט ויש מדיח כלים. כולם רבובטים בגוף לא-רבובטי. אבל בין לבין, מבלי שמישהו חזה זאת, השתחל למשוואה המכשיר הקטן והארור - הסמארטפון. הוא אמנם לא רבובוט, אבל למעשה הוא הרבה מעבר.

המכשיר כמכשיר, אולי היה יכול להיות חיובי.

אבל בפועל, מה קורה? בשורה התחתונה, המכשיר ה"תמים" הופך אותנו לזומבים. אנחנו תלויים בו, אנחנו בוהים בו, אנחנו מכורים אליו, ואוי ואבוי למי שיעז להעלים לנו את המטען. המכשיר מנתק אותנו ואת הילדים שלנו מקריאת ספרים, מלימוד וחוויות חיים, מפילו מהמשפחה. והכי מפחיד

- הוא מנתק אותנו מעצמנו. במקום לחוות את החיים עצמם - חלק מהאנשים חווים חוויות של אנשים אחרים, עוקבים אחרי זרים גמורים, מתמכרים לעדכונים ולפוסטים, ובקיצור - מאבדים את השליטה על חייהם. ואני באמת לא מגזים.

כבר יצא לי להיות נוכח במפגשים משפחתיים, שבהם קרובי משפחה שלא נפגשו שנה או שנתיים, יושבים זה לצד זה, כל אחד מהם בוהה במסך שלו. כבר חזיתי במחזה סוריאליסטי שבו אמא צעירה הולכת למשחקים עם בנה הקטן, ובמקום לעודד אותו בטיפוס למעלה או בהתגלשות על המגלשה, היא תקועה במבט מזוגג מול המסך הקטן שלה. וכשהילד מתעייף ודורש תשומת לב - אז הפתרון הוא לא לתת

"עוילס מלא" (ט')

בשבוע שעבר סיפרתי לכם איך שכנעתי את הרשל לצאת מהדירה

יש לשבור בעזרת פטיש קטן שקבוע שם. שברתי את הזכוכית, הוצאתי את המפתח, ובידיים רועדות פתחתי את דלת הברזל. פרץ אוויר צלול וקר קידם את פנינו. אחרי כל כך הרבה עשן שנשמנו, היה האוויר בחוץ - כמו שאומרים - אוויר נשימה, ולא כמשל.

מדרגות החירום היו בנויות בצורה לוליינית, כלומר בסיבוב כזה, קצת מסוכן.

ירדנו באיטיות במדרגות, כשהרשל נתמך בי, ויכולתי להבחין בהמולה הגדולה המתרחשת תחת. ראיתי את המון האנשים ואת משאיות הכיבוי עם הפנסים האדומים.

מישהו בקהל למטה, שהבחין בנו יורדים, צעק: "הנה דב בער!", והצביע לכיווני. מיד מיהרו האנשים להגיע אל מדרגות החירום. כשהגענו למטה, רצה אלי אמי וחייקה אותי בדמעות: "דב בער! איפה היית? דאגנו לך כל כך!".

בשבוע הבא אספר לכם מה קרה לאחר השריפה.

הרשל עמד שם עם חתיכת הבד על הפה, ורעד. הוא לא דיבר מילה. הבנתי שאנחנו לכודים, ולא ידעתי מהיכן לצאת. התחלתי לפחד ולבכות. עשן נכנס לי לעיניים ושרף לי מאוד. הייתי אובד עצות.

אולם לאחר רגע קט השתלטתי על עצמי. אמרתי בלבי: אם הצלחתי להגיע עם הרשל עד כאן - אני גם אצליח להוציא אותו החוצה. אימצתי את מוחי למצוא פתרון, עד שנזכרתי במדרגות החירום.

אינני יודע איך זה הולך אצלכם, אבל כאן, בברוקלין, לכל בניין יש מדרגות חירום מברזל שבנויות מחוץ לבניין, ונכנסים אליהן דרך דלת מיוחדת שנמצאת בחדר המדרגות. אני מעולם לא השתמשתי בהן, אך עתה הבנתי שזהו המוצא היחיד שנותר לנו.

דלת הברזל של מדרגות החירום היתה נעולה. המפתח שלה היה נתון בתוך תא זכוכית קטן, שאתו

לב של ילד אשר מדינה

עולם הילדים

באיזו ברכה מודים לקב"ה על פעילות מעיים תקינה?

- א) אין ברכה מיוחדת
- ב) שהחינו
- ג) אשר יצר
- ד) אשר קדשנו במצוותיו

איזו עיר זכתה לכינוי "ירושלים דליטא"?

- א) ראדין
- ב) וילנא
- ג) אישישוק
- ד) מיר

בן כמה היה רבי עקיבא כשהרומאים סרקו את בשרו במסרקות של ברזל?

- א) 60
- ב) 120
- ג) 100
- ד) 80

ארבעה בגדי כהן הדיוט הם:

- א) מעיל, אבנט, מצנפת ומכנסיים
- ב) מגבעת, אבנט, כתונת ומכנסיים
- ג) כתונת, אפוד, מצנפת ואבנט
- ד) כתונת, מכנסיים, אבנט וציץ

את מי מאחזי אסר יוסף במצרים?

- א) בנימין
- ב) לוי
- ג) אף אחד מהם
- ד) שמעון

פתרון החידות מפרשת שלח:

ד. ערפה, ג. לוי, א. כן, ב. 50, ד. 24.

פתרתם את כל השאלות?

שלחו אלינו למייל trivia@htv.co.il וציינו בכותרת את שם הפרשה בין הפותרים וכוונה יוגרל הספר "ניצחתי אותך אייכמן 15" של הרב אברהם אוהיון מתנת הידברות שופס.

טיפים ופנטזים

טיפים לחדר האמבטיה

משפמשים בספרי לשער? הרבה בקבוקים של ספרי, או בקבוקים של מטרייזי, צוברים חלודה בתחתית ומשאירים כתמי חלודה על המשטחים השונים באמבטיה - כתמים שקשה מאד להסיר. איך נקנעים מהכתמים האלה?

ראשית, ודאו שתחתית הבקבוק נקיה מחלודה. אם כבר יש עליה חלודה - נקו אותה באמצעות צמר גפן ספוג במעט אלכוהול.

לאחר מכן השפמשו בלק שקוף לצפרנים, ומרחו אותו סביב התחתית של הבקבוק. הלק ימנע מהחלודה להצטבר ולעבר למשטח.

רוצים להפוך כל מגבת פשוטה לשטיח אמבטיה נעים וציבי, שאינו מחליק? קחו מגבת עבה. השפמשו בדבק חם, וצרו בצד אחד שלה צורות גליות באמצעות הדבק. הניחו את המגבת ליבוש. כעת תוכלו להניח אותה על הרצפה, כשהצד עם הדבק למטה, ולהנות משטיח אמבטיה שנוצמד לרצפה ואינו מחליק. העמס בארון יפחת, והשטח יציל היטב.

מבחר סוגי תמונות לבחירה

shops.hidabroot.org 073-222-1250

גוד לייט

התמונה שתאיר לכם את החדר כמנורת לילה יחודית עם מנגנון תריס ידני להשכחת והארת המסך בשבת כרצונכם! מבית מלכות וקסברגר

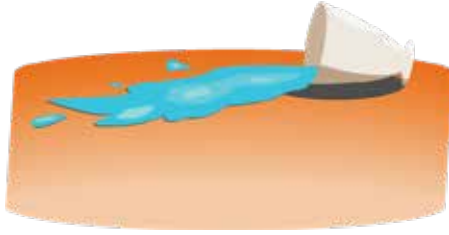

עוד דינים ממלאכת דש

נמשך גם השבוע ונפרט מלאכות יומיומיות
שאסורות בשבת משום מלאכת דש

אם נשפכו מים, או פל
משקה אחר, על השלחן,
צריך לדאוג לספוג את המים
במטלית עבה וגדולה
מספיק, כך ששפירמו
אותה לא תוצר סחיטה
של המטלית.

כאשר צריכים לרחץ
כלים בשבת, אסור להשתמש בספוג הרגיל של הכלים, בסקוטש בריט
או בסמרטוט, משום שבכל אלה, כאשר הם נרטבים ונוגעים בהם, נוצרת
סחיטה. כיום אפשר לרכש "ספוגי" כלים מיוחדים לשבת, שעשויים רק
מחומי פלסטיק שאינם סופגים.
אם השער נרטב - אסור לטחט אותו, משום מלאכת דש. זו אחת הסבות
לכך שלא שוחים בשבת, וגם לא מתקלחים וחופפים את השער. אם השער
נרטב - מניחים מגבת על הכתפיים, שתספוג את הטפטופים
מן השער, אך לא סוחטים אותו (וגם לא את המגבת).

בדיחות

איש אחד הגיע לראיון עבודה.
"האם אתה בחור אחראי?"
שואל אותו המנהל.
"ודאי! ודאי!", עונה האיש.
"תן לי דוגמה, בבקשה",
מבקש המנהל.
המראיון לא מהסס לרגע ועונה:
"כל תקלה שקורית - אומרים לי
שאני אחראי לה!"

ברמת אביב מסיעות
האמהות את ילדיהן לכל
מקום: לבית הספר,
לחברים, לחוגים, וכו'...
יום אחד התמרד נדב נגד
התלות הזאת, ואמר לאמו:
"אני אברח מהבית".
אמרה לו אמא: "חכה,
אני אסיע אותך".

- עבדתי במפעל
לסחיטת תפוזים,
אבל מהר מאוד עזבתי -
למה?

- מהר מאוד מיציתי,
הייתי חוזר סחוט.

הבדיחות מתוך
הספר "תן בדיחה 1"
מאת יעקב חמו.
לרכישת הספר,
פנו להדפדורת שופס.

פרק 37 איירה: אסתי זיכל

הקרב על הבית ה' פאר

מצאו 10 הבדלים

איך עוברים יום מאתגר כזה?

מכירה את הימים שרק מחכים שיסתיימו? כך היום הזה השתנה אצלי

בני הבית (ובעיקר לעצמי) - "איזה יום יפה ה' ברא לנו".
ושאלתי כל אחד מילדי מה היה לו טוב היום. ואז הגיעו גם אלי.
נו, מורן, קדימה. אם כולם מצאו משהו טוב - גם את יכולה למצוא משהו טוב.
ופתאום נזכרתי, שתוך כדי ההמולה, לא ייחסתי מספיק חשיבות לידעה המשמחת, שבדיוק היום קיבלתי בשורה שחיכיתי לה הרבה זמן! איך לא נתתי את לבי לעניין? כיוון שפעמים רבות, כשקורה משהו לא טוב, הוא תופס יותר מקום מהדברים הטובים בחיינו. ואם לא נעצור את מרוץ החיים ונתבונן באמת בכל הטוב שה' מעניק לנו, אנחנו יכולות לפספס אותו. חשוב לראות ולהנכיח את הטוב שאנו מקבלות כל רגע ורגע מאת ה' הטוב.

הרבה פעמים כשמהו טוב מגיע, יש "ניקה לחיצוניים". גם היצר הרע צריך לקבל את שלו... לכן, כשקורים דברים נעימים פחות, כדאי לזכור, שהם באים רק בכדי לפקוח את עינינו, לראות איזה טוב ענק הולך להגיע אם נשכיל לא לתת להם יותר מידי מקום. פשוט לפעול בענייניות, ולזכור על מה לשים את דעתנו.

חדש בהיברות: קהילת Live ומפגש זום שבועי עם מורן קורס, לנשים שמעוניינות לעבור מסע הגשמה נדיר. לפרטים פנו אל il@campus.htv.co.il

וכהמשך ישיר של כל היום - בקבוק השמן זית שהחזקתי בו איכשהו החליק מידי. הרצפה התמלאה שבירי וזכוכית וכתמי שמן, לאחר שלא מזמן יצאה המנקה מהבית.

טוב. מה עכשיו, ה'?

אודה ואבוש, הסתכלתי לשמיים ואמרת, ספק לעצמי ספק לריבונו של עולם: "מה מחכה לי היום אם ככה הוא התחיל, וממשיך לאתגר אותי?".

ואז, תוך כדי המולת הבית וילדים רעבים, שוב שאלתי את עצמי אותה שאלה, אבל בטון אחר. "ה', אתה טוב. אתה עצם הטוב. אין לי כוח לכל מה שקורה כאן, אבל הכל ממך. ואם אתה אוהב אותי, כי אני בתך, בטוח שכל רצונך זה שיהיה לי טוב. מה עכשיו, ה'?"

והתשובה לא איחרה לבוא - זה כבר תלוי בי, והולך להיות הכי טוב שיש! למרות המציאות, שכביכול לא הולמת את רצונותי.

חישבתי "מסלול מחדש", הדלקתי ניגונים שמיד משפיעים על האווירה בבית, ואמרת לי לכל

את מכירה את הימים האלה שאיך שהם מתחילים - את רק מחכה שיסתיימו? תרשי לי לשתף אותך באחד הימים האלה בחיי, שקיבל תפנית לא צפויה.

כבר בתחילת הבוקר, קיבלתי טלפון מהמוסד החינוכי שבני לומד בו, וסופר לי על "תעלול" שלו בכיתה... ועל זימון ההורים המתבקש בעקבותיו. באמצע מפגש לימודי, קיבלתי מכה הגונה ממישהי, בטעות כמובן. וכהמשך ישיר ליום הסטוריאליסטי, כשהילדים חזרו, נסענו איתם לקניות ורכב של מישהי אחרת נכנס בשלנו.

ב"ה שלא קרה כלום, אבל אתן יודעות, כל עוגמת הנפש מסביב לא סימפטית בעליל, במיוחד שהסיטואציה היתה די מוזרה: אנחנו היינו צריכים להרגיע את הנהגת המבוהלת שנכנסה בנו, ולומר לה שיצא על עצים ועל אבנים, וב"ה שאף אחד לא נפגע - כל זה תוך כדי שאני מנסה להשתלט על שרשרת בני הסקרנים שלא יצאו מהרכב... כשחזרתי הביתה עם הילדים, התחלתי לבשל,

הרבנית חגית שירה
חכמת נשים

נסים שבכל יום

הנס שלך הוא לא ים שנפתח לשניים - הוא היכולת שלך לקרוא עכשיו את הטור הזה

את ההרים למקומם, נכנסה הבאר שהייתה עימם לתוך המערות ושטפה החוצה את גופותיהם של אלפי החיילים, איברים, איברים, וכשחיפשו ישראל את הבאר שנעלמה - ראו לפתע סחף גדול יוצא ושוטף את שונאיהם (רש"י, מעם לועז). מדהים!

זו הייתה הדרך במדבר, רצופה סכנות ומכשולים. במשך ארבעים שנה השם עטף אותם והגן עליהם, והם אפילו לא ידעו עד כמה... זוהי גם דרך בחיים, רצופה אף היא סכנות לא פשוטות. העולם מלא סכנות, וה' עוטף אותך, מגן עליך, ואין לך מושג עד כמה.

אומר הזוהר הקדוש: **כמה טובות עושה הקדוש ברוך הוא עם בני האדם, וכמה ניסים מרחיש להם בכל יום, ולא יודע - רק הוא בלבד!** נס הוא לא שמש בלילה, ולא כוכבים בבוקר... הנס שלך הוא לא ים נפתח לשניים, ולא שמש עומדת שלושים ושש שעות... הנס שלך הוא הרגע הזה, הוא הנשימה שלך עכשיו. הוא בוקר חדש, הוא בית, חיוך, משפחה, עבודה. נס הוא היכולת שלך לראות ולקרוא עכשיו את המילים האלה, ונס גדול מתרחש לך ממש עכשיו, ואת לא יודעת מהו...

ניתן להזמין את הרבנית חגית שירה לחוגי בית בכל רחבי הארץ, ללא תשלום 073-222-1290

התכנסו, תכננו ועשו לישראל מלכות: מאות אלפי חיילים התפזרו בעמק, חלקם הסתתרו במערות, חלקם בעמק הגדול, וחלקם חיכו מעל העמק עם אבני מלחמה וחיצים... זה היה מוות בטוח לישראל, לאן יברחו? זו מלכות!

מה עשה הקדוש ברוך הוא? זעזע את ההר עם הבליטות, עקר אותו ממקומו והדביק אותו בהר שמולו, וכך נכנסו הבליטות בתוך המערות - וכל החיילים שהיו שם נמעכו ומתו! כשעם ישראל עבר שם, הם בכלל לא ידעו שהיה שם

עמק, הם חשבו שכך זה היה מלכתחילה. את מבינה? הכל התיישר! ולא רק שהם ניצלו - ה' גם מנע מהם את טורח הדרך.

אחרי שעברו ישראל, אמר ה': רוצה אני להודיע לבני את הנס שעשיתי להם. הוא החזיר

"על נסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת", אנחנו מודים בכל יום בתפילה. חשבת פעם מכמה סכנות השם מציל אותך כל רגע, כל שניה? איננו יכולים לחיות אפילו רגע אחד ללא חסדיו של הבורא. והשם, הוא רוצה שנרים עיניים למעלה ולא נשכח לרגע את חסדיו המרובים.

בפרשה שלנו קורה לעם ישראל נס מופלא. הם מגיעים לגבול מואב, היו שם שני הרים גדולים, האחד מול השני, הר אחד של האמוריים והשני של

המואביים. בהר אחד היו הרבה מערות, ובהר ממול בליטות, שהיו מכוונות כנגד המערות. בין ההרים היה עמק עמוק, שבו עבר נהר ארנון. העמק היה רחב, ועם ישראל היה צריך לעבור דרכו. מה עשו שבעת מלכי ארץ ישראל? הם

כי אין בעולם אהבה כמו אהבה של אמא

אמא, אל תעצרי את האהבה הזו...

השולחן שלך כבר ערוך (ה')

"המים הם המְשָׁקִים הַטְּבִיעִים לְאָדָם וּבְרִיאִים לְגוּף, אִם הֵם זָכִים וְצִלּוּלִים, מוֹעִילִים שְׂשׂוּמֵרִים הֶרְטִיבוּת שְׁבִגוּף וּמְמַהְרִים לְהוֹצִיא אֶת הַפְּסֶלֶת".

המים חייבים להיות זכים וטהורים, ללא מרעין בישין המוספים כיום למים, לצערנו, וכל מיני שאריות של חומרים: מי ביוב, חומרי הדברה (ריסוסים), חול, מתכות כבדות (שלא רצויות בגופנו) וכלור ופולואור (בצורתם המזיקה ולא הטבעית כמו במזון), שמתחרים עם ספיגת היוד הקשור עם בלוטת התריס. חובה כיום לשתות מים מסוננים (ועל כך בכתבה אחרת, בלי נדר).

"שְׁלִשְׁתָּה מֵיָם, בְּבַחַר אֶת הַקָּרִים (טמפרטורת החדר), שְׁהֵם מְרוּוִים הַצְּמִיחִים אֶת הַעֵפּוֹל יוֹתֵר מְאֹל שְׁאִינֵם קָרִים. אֶף לֹא יִהְיוּ קָרִים מְאֹד (מהמקרר או מהמקפיא), שְׁהֵם מְכַבְּדִים אֶת הַחֵם הַטְּבִיעִי (של מערכת העיכול). וּמְכַל־שֶׁפֶן כְּשֶׁהָאָדָם הוּא עֵיף וְיָגַע, יִזְהַר מְאֹד שְׁלֹא לְשִׁתּוֹת מֵיָם קָרִים, כִּי אִזְ חֲלָב הַלֵּב נִתְחַמֵּם וְהוּא מְהַרְהֵר מְחִמֵּת הַעֵיפוּת וְהִיגִיעָה וְהַמִּים הַקָּרִים יִצְקוּ לוֹ עַד שְׁיִכָּל לְבָא לְיַדִּי סְפָנָה, חֵס וְשְׁלוֹם".

אנו רואים כי לא רצוי לשתות מים קרים מהמקרר, כי הם מזיקים למערכת העיכול, וגם ללב לאחר יגיעה. "וְאִף כִּי הַמִּים טוֹבִים לְבְרִיאוֹת הַגּוּף, מְכַל מְקוֹם לֹא יִשְׁתָּה מֵהֵם הֶרְבֵּה".

בנוסף, יש כאן הוראה לא לשתות הרבה. מובן שחשוב להוסיף, כי זה תלוי באורח החיים של האדם. אם הוא מתעמל הרבה, ואם הוא מצוי בחדר מחומם וגם אם אוכל מזון יבש לעומת הרטוב (פירות וירקות) - אז ודאי ישתה יותר, למען מניעת עצירות ועוד מחלות. וכמובן, עדיף לשתות פחות, בתנאי שאוכל מזון רטוב, עתיר בנוזלים, כי זה בריא יותר. "אִין לְשִׁתּוֹת מֵיָם קָדָם הַאֲכִילָה, לְפִי שְׁתִּיתְקֵר הַאֲצִטוּמָכָא וְלֹא יִעֲכַל אֶת הַמְזוֹן כְּרָאוּי. וְגַם בְּתוֹךְ אֲכִילָתוֹ לֹא יִשְׁתָּה רַק מְעַט מֵיָם מְזוּג בֵּינוֹ. וְרַק כְּשֶׁהִמְאָכַל מִתְחִיל לְהִתְעַכֵּל, אִזְ יִשְׁתָּה שְׁעוֹר בֵּינוֹנִי".

שתיה קודם האכילה מזיקה מאוד, כי המים מדללים את מיצי הקיבה המופרשים לעיכול, וכך המזון לא מתעכל היטב כפי שצריך, ונצפה לבעיות שונות במערכת העיכול. (הציטוטים מתוך הספר "קיצור שולחן ערוך", ערך "שמירת הגוף עפ"י הטבע").

לרכישת המהדורה האחרונה של הספר "רזי התזונה להתנקות, להבריאה, לרזות בקלות" חייגו להידברות שופר: 073-222-1250

למה אין לה חברות?

איך נוכל לעזור לילדה להיות חברותית יותר, ולמה אני לא מצליחה להפסיק להתיעץ?

הם מסוגלים לקום על הרגליים ולרכוש אומץ.

עשו מה שאתם יכולים כדי לקרב את הילדה לחברותיה, אבל בשום אופן אל תלחצו אותה ואל תדחקו בה. (מנוחה פוקס, סופרת מומחית תהליכי חינוך)

אני אמא לשלושה ילדים העובדת בבית ומחוצה לו. למרות היותי מתנהלת ומנהלת את ביתי באופן עצמאי, אני מוצאת עצמי מתייעצת המון עם אנשים מסביבי, ולא פעם חושפת בפניהם את לבטי האישיים. מצב זה מעמיד אותי במבוכה, והייתי חפצה להפסיקו. מה עלי לעשות? הנטייה להתיעצות הינה טבעית, משום שאנשים אוהבים להרגיש שהם קיבלו החלטה מתוך מירב השיקולים שעמדו בפניהם. הם גם ירצו לדעת שזו היתה החלטה נכונה, שזכתה גם לתמיכה סביבתית.

אך כשמדובר בהתייעצות יתר ובחשיפת לבטים אישיים, כמו שאת מתארת, השורש לכך הוא אחר. הצורך להתיעץ ללא גבול ומידה על כל נושא ובפני כל אדם נובע מתוך תחושה פנימית, מודחקת ולא מודעת, שאני חסר את הכלים לסייע לעצמי, שאני לא סומך על עצמי מספיק. תחושת הריקנות המלווה את זהותי מאפשרת לי להכניס לתוכי מגוון פרשנויות ודעות של אנשים, שלא דווקא מייצגים לי מתוך הבנת מקומי, אלא מתוך תפיסת עולמם הפרטית. בהתייעצות מעין זו אני יוצא כששכרי בהפסדי, משום שאני חשוף לבלבול של עצות ודעות אשר אינן מקדמות אותי במאום, אני מותש נפשית מלשמוע ולהשמיע, ונוספת לכך המבוכה אותה אני חווה בעקבות החשיפה.

לפיכך, יש לחזק את ההכרה כי התשובות מצויות אצלך, וכי ראוי לך לסמוך על עצמך. הדבר יפחית את רצונך להתיעץ, וגם כשזה יקרה - זה יהיה במינון המתאים ובתכנים הראויים, ומתוך הקשבה סלקטיבית. (ענבל אלחיאני, MA, מטפלת מוסמכת ב-NLP ובדימיון מודרך)

בתי בת החמש לומדת בגן חובה, ולא מצליחה בשום אופן למצוא לעצמה חברות בגן. דיברתי עם הגננת, והיא אומרת שהילדה, על פי רוב, עומדת בצד ולא מתערבת במה שנעשה בחברה. גם בבית, הילדה לא מזמינה חברות והיא נמצאת כל אחרי הצהריים לבדה עם המשפחה. איך אוכל לעזור לה להיות חברותית יותר? לא כל הילדים נולדו להיות סופר חברתיים,

גם אם החברים שלהם כן כאלו. שימו לב, האם באמת אין לה חברות, או שהיא מוצאת לה חברה אחת ועומדת אתה לדבר, להתעסק במשחק שקט או להקשיב לה? אם אכן יש לה חברה, אבל היא לא מתערבת ממש בחברה, זה בסדר גמור. היא כנראה לא אחת שתנהל את הכיתה בעתיד, אבל היא יכולה להיות חברה טובה של ילדה אחת או שתיים.

אם אין לה אפילו חברה אחת, כדאי שאתם, ההורים תעשו שני דברים. האחד: דאגו שבשעות אחר הצהריים תגיע חברה לביתכם. דברו אתם עם ההורים האחרים, הסבירו להם שחשוב לכם שהילדה תתחבר, אלא שהיא מתביישת. בקשו את עזרתם בכך שישלחו את ילדותיהם אליכם הביתה לשחק עם בתכם. בזאת תרוויחו גם שתוכלו לצפות ולראות אם אכן הילדה דוחה את חברותיה, או שהיא ביישנית מעט, ומתקשה ליצור קשרים. גם תרוויחו שאולי, כך, הילדה תתחיל להתחבר עם הילדות ותתרגל לחיי חברה.

ישנם ילדים שהם ביישנים מטבעם, שקטים ומרוחקים, ועם מעט עזרה והכוונה הורית,

הרבנית
חגית שירה
מושכת ניסים

הסטנדאפיסטית
מאירה רפאלי
תחייכי תמיד

**תפריטי
לעצמך**

ארונו הקיץ של הידברות רק מתחילים

רביעי | י"ד בתמוז | 13/7
אולם בית אבא
רחוב אור החיים 27

בהשתתפות
הרב **יעקב חמו**

1073-2221240 |
פתיחת שערים 19:30 | לנשים בלבד | הכניסה בעלות סימלית

הרב
חיים זאיד
בשמחה תמיד

הזמרת
אסתר כליפא
במופע מושלם

מדיניות
עולמית

שלישי | י"ג תמוז | 12/7
מתנ"ס פריימן
החזרה מלובלין 42

להתחבר. להתרגש. לצפות.

מתחברים לבית המקדש
עם ספרים ומשחקים מרגשים ומחזקים על ירושלים ועל בית המקדש

משכן השם
תבנית המשכן וכליו ובגדי כהונה עפי" מקורות חז"ל והמפרשים, מלווה באיורים הממחישים ללומד את צורתם ומראיהם של הארון, השלחן, המנורה, הכיור, בגדי הכהונה, ועוד.

סט ארכיאולוגיה תנ"כית

6 כרכים מאת הרה"ג זמיר כהן סדרת הספרים שממשיכה להדהים ולזעזע את עולם המדע. הספרים מרתקים וייחודיים, מלווים בתמונות מדהימות, גילויים וחשיפות נדירות.

שליח
עד הבית
חינם!

**אוצרות
בית המקדש והמשכן**

5 כרכים מאת הרב מנחם מקובר אלבומים מהודרים אשר נותנים גישה בהירה ומסודרת לנושא בית המקדש, המשכן והקרבת שפחה שווה לכל נפש. כולל תמונות ותרשימים תלת מימדיים מרשימים.

מגוון פאזלים ומשחקים מרתקים

על ירושלים ובית המקדש

SHOPS.hidabroot.org • 073-222-1250 **הידברות שופט**

הידברות
בסלון

רבני הידברות מגיעים עד הבית

מזמנים לארגן חוג בית עם מיטב רבני הידברות

אבשלום כהן
נושאים עיניים
לנשים
חוב נפאל ארץ

שמעון שצ'ק
סגולות חז"ל
בשבילך
הרב שמואל מנדל

שמעון שצ'ק
החיים מצחיקים
סט'ס אפי
הרב עדיק חמו

שמעון שצ'ק
ממרצ ליהדות
סיפור אישי
הרבנית נגד-גד

שמעון שצ'ק
החשב טוב
קואלינג דוסי
חוב מריב חזקה

שמעון שצ'ק
הכל כתוב
גרסולוגיה
הרב מאיר בר דודה

פרטים על רבנים ושיעורים /ספרים באזור הידברות ואצל מחממת חגי בית

הערב ללא עלות // מתאים לנשים וגברים בהפרדה מלאה
חייגו: 073-222-1-290

- מזמנים** כ-20 חברים/ות וכל מי שבא לך
- קובעים** תאריך ושעה
- מתקשרים** להזמין אחד ממייטב הרבנים

3 צעדים
לארגון חוג בית

בעל חנות או עסק, הגיע הזמן שתרוויח יותר

מקם בעסק שלך עמדת תפילין **וגם** תרוויח לקוחות חדשים **וגם** תזכה לזיכוי הרבים **ללא עלות!**

העמדה כוללת תפילין + טלית וסידור **הזמינו עוד היום עמדת תפילין**

073-3333-343
כל הזכויות שמורות לך! **וקשרת**

העלון מוקדש:

לעילוי נשמת: עליה נחמיאס בת חביבה | פונגדה בן טורי | סולומון נחמיאס בן פרחא | משה מושיקו לוי בן מריקה מרים ועזרא

לרפואה שלמה וכל הישועות: שי בן אילנה | חיים בן שרה | שמעון בן גמלא

לזיווג הגון וכל הישועות: נתנאל בן יהודית | אליאור בן סעדיה

להקדשת העלון
חייגו: 073-2221388
(שלוחה 3)